ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៩១២/០០៩

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរាជ្ជរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរមហាគ្ឫហ្ស
ខេមរាជនា សម្ភហោភាស តម្ពជឯករាជរដ្ឋប្បវរណសន្តិ សុភមង្គលា សីរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងតម្ពជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញារ៉ូចដាមស្តីពីនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនចំពោះសារធាតុគីមី និងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់ក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៨ នីតិកាលទី៤ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ នីតិកាលទី៣ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

ROYAUME DU CAMBODGE

ច្បាប់
ស្តីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលរួមក្នុង អនុសញ្ញារ៉ូថឺដាម ស្តីពីនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ ព័ត៌មានជាមុនចំពោះសារធាតុគីមី និងថ្នាំកសិកម្ម គ្រោះថ្នាក់ក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលរួមក្នុងអនុសញ្ញារ៉ូថឺដាម ស្តីពីនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន ចំពោះសារធាតុគីមីនិងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់ក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ដែលបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងរ៉ូថឺដាម នៃប្រទេសនីដឺលែន នាថ្ងៃទី ១០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៨ និងបានចូលជាធរមាន នាថ្ងៃទី ២៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៤ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធី ដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងថ្ងៃទី ៤០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆកររ

នរោត្តម សីហមុនី

ខាងលើ. ១៤០៩.៤៥៩

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមទ្បាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
ហត្ថលេខា
ចន្ទ សារុន

រលេខ: ៨០៥.ក្ប.ល
ដើម្បីចម្លងជូនភ្លាម
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២
អគ្គលេខាធិការនៃទីស្នាក់រាជរដ្ឋាភិបាល

សយ សុខា

អនុសញ្ញារ៉ូទឺដាម

ស្តីពី

នីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន ចំពោះសារធាតុគីមីនិងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់ ក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ

អត្ថបទនិងឧបសម្ពន្ធ

(កែសម្រួលឡើងវិញក្នុងឆ្នាំ២០០៨)

ROTTERDAM CONVENTION

On the Prior Informed Consent Procedure For Certain Hazardous Chemicals And Pesticides in International Trade

TEXT AND ANNEXES

(Revised in 2008)

សេចក្តីផ្តើម

UNEP

ការកើនឡើងក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្មនិងផលិតកម្មសារធាតុគីមីក្នុងដំណាក់កាលបីទសវត្សចុងក្រោយនេះ បានធ្វើឱ្យមានកង្វល់យ៉ាងខ្លាំងទាំងក្នុងមជ្ឈដ្ឋានសាធារណៈនិងរដ្ឋអំពីសក្តានុពលនៃហានិភ័យដែលកើតឡើងដោយសារធាតុគីមីនិងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់។ ប្រទេសទាំងឡាយដែលខ្វះខាតនូវហេដ្ឋារចនាសម្ពន្ធក្នុងការតាមដានការនាំចូលនិងការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីទាំងនោះកំពុងតែទទួលរងគ្រោះថ្នាក់។

ឆ្លើយតបទៅនឹងកង្វល់ទាំងនោះ កម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ និងអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ បានចាប់ផ្តើមធ្វើការអភិវឌ្ឍនិងបង្កើតនូវកម្មវិធីផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានដោយស្ម័គ្រចិត្តនាពាក់កណ្តាលទសវត្សឆ្នាំ១៩៨០។ អង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិបានដាក់ចុះនូវក្រមប្រតិបត្តិអន្តរជាតិរបស់ខ្លួនស្តីពីការចែកចាយនិងការប្រើប្រាស់ថ្នាំកសិកម្ម នាឆ្នាំ ១៩៨៥ ហើយកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិបានបង្កើតឱ្យមានគោលការណ៍ណែនាំទីក្រុងឡុងដ្រ សម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានចំពោះសារធាតុគីមីនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនាឆ្នាំ១៩៨៧។

នៅឆ្នាំ១៩៨៩ អង្គការទាំងពីរបានរួមគ្នាបង្កើតនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន (Prior Informed Consent Procedure)។ ក្នុងការចូលរួមប្រតិបត្តិកម្មវិធីនេះ ដោយកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ និងអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិបានធ្វើឱ្យមានភាពប្រាកដថារដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ទទួលបាននូវព័ត៌មានដែលគេត្រូវការអំពីសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់វាយតម្លៃអំពីហានិភ័យ និងទទួលនូវព័ត៌មានសម្រេចចិត្ត មុននឹងធ្វើការនាំចូលសារធាតុគីមី។

ដោយមើលឃើញពីតម្រូវការអាណត្តិក្នុងការត្រួតពិនិត្យ មន្ត្រីដែលបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលទីក្រុងរីយ៉ូឆ្នាំ១៩៩២ បានអនុម័តជំពូកទី១៩ នៃរបៀបវារៈទី២១ ដែលបានអំពាវនាវឱ្យមានការអនុម័តនូវឧបករណ៍គតិយុត្តដែលចងភ្ជាប់ទៅនឹងនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន(PIC)នៅឆ្នាំ២០០០។ ដោយហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ(ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៤) និងក្រុមប្រឹក្សាកិបាលនៃកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ(ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥) បានប្រគល់អាណត្តិជាប្រធានប្រតិបត្តិដើម្បីចាប់ផ្តើមការចរចាដែលនាំទៅរកការបញ្ចប់អត្ថបទនៃអនុសញ្ញាស្តីពីនីតិវិធីក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន សម្រាប់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មជាអន្តរជាតិនូវសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨។

អនុសញ្ញានេះត្រូវបានអនុម័តនិងបើកឱ្យមានការចុះហត្ថលេខានៅក្នុងសន្និសីទនៃតំណាងពេញសិទ្ធិរបស់បណ្តារដ្ឋនាទីក្រុងរ៉ូថឺដាម នាថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៨ ហើយនឹងត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤។ សន្និសីទភាគីលើកទី១នៃអនុសញ្ញារ៉ូថឺដាម(Cop-1) ដែលបានប្រព្រឹត្តទៅកាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ បានឯកភាពជាក់បន្ថែមសារធាតុគីមីថ្មីចំនួន ១៤ ទៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII និងបានអនុម័តផ្នែកថ្មីមួយ(ឧបសម្ពន្ធទីVI) ស្តីពីមជ្ឈត្តកម្មនិងការសម្រុះសម្រួល។

កម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ និងអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ បានរួមគ្នាបំពេញមុខងារលេខាធិការដ្ឋានសម្រាប់អនុសញ្ញារ៉ូថឺដាម។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអាចរកបាននៅគេហទំព័រ www.pic.int។

អនុសញ្ញារ៉ូថឺដាមស្តីពី

នីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនចំពោះសារធាតុគីមី និងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់ក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ

ភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ

ដោយយល់ដឹងពីគ្រោះថ្នាក់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដល់សុខភាពមនុស្សនិងបរិស្ថានក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនូវសារធាតុគីមីនិងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់។

ដោយចងចាំនូវបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធសេចក្តីប្រកាសរីយ៉ូស្តីពីបរិស្ថាននិងការអភិវឌ្ឍព្រមទាំងជំពូកទី ១៩ នៃរបៀបវារៈទី ២១ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានលើសារធាតុគីមីពុលដែលរួមមានការទប់ស្កាត់ការជួញដូរជាអន្តរជាតិដោយខុសច្បាប់នូវផលិតផលពុលនិងមានគ្រោះថ្នាក់។

ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពីការងារដែលធ្វើដោយកម្មវិធីសហប្រជាជាតិស្តីពីបរិស្ថាន និងអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិក្នុងការប្រតិបត្តិដោយស្មគ្រចិត្តនូវនីតិវិធីផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន ដូចបានកំណត់ក្នុងវិសោធនកម្មនៃគោលការណ៍ណែនាំក្រុងឡុងដ្រ៍ស្តីពីការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិសារធាតុគីមី (ដែលពីនេះទៅហៅថាវិសោធនកម្មគោលការណ៍ណែនាំក្រុងឡុងដ្រ៍) និងក្រមប្រតិបត្តិអន្តរជាតិដែលបង្កើតឡើងដោយអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិស្តីពីការចែកចាយនិងការប្រើប្រាស់ថ្នាំកសិកម្ម (ដែលពីពេលនេះទៅហៅថាក្រមប្រតិបត្តិអន្តរជាតិ)។

ដោយយោងតាមកាលៈទេសៈនិងតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍនិងប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចស្ថិតក្នុងអន្តរកាលជាពិសេសតម្រូវការក្នុងការពង្រឹងនូវសមត្ថភាពថ្នាក់ជាតិនិងសមត្ថភាពសម្រាប់គ្រប់គ្រងសារធាតុគីមី រួមមានការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា ការផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុនិងបច្ចេកទេស និងបង្កើននូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងភាគីទាំងអស់។

ដោយកត់សម្គាល់ឃើញថាតម្រូវការចំពោះមុខនៃប្រទេសមួយចំនួនសម្រាប់ព័ត៌មានស្តីពីការដឹកជញ្ជូនឆ្លងកាត់។

ដោយទទួលស្គាល់ថាកិច្ចប្រតិបត្តិគ្រប់គ្រងល្អចំពោះសារធាតុគីមីគួរតែត្រូវជំរុញឱ្យមាននៅគ្រប់ប្រទេស ដោយរាប់បញ្ចូលផងដែរនូវស្តង់ដាស្មគ្រចិត្តកំណត់ក្នុងក្រមប្រតិបត្តិអន្តរជាតិនិងក្រមសីលធម៌ក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនូវសារធាតុគីមីរបស់ UNEP។

ក្នុងគោលបំណងជានាថាសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់ដែលនាំចេញពីដែនដីណាមួយត្រូវបានវេចខ្ចប់និងបិទស្លាកសញ្ញាដែលមានលក្ខណៈការពារនូវសុខភាពមនុស្សនិងបរិស្ថាន ហើយមានសង្គតិភាពជាមួយវិសោធនកម្មគោលការណ៍ណែនាំក្រុងឡុងដ្រ៍ និងក្រមប្រតិបត្តិអន្តរជាតិ។

ដោយទទួលស្គាល់ថា គោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មនិងបរិស្ថាន គួរតែត្រូវផ្តល់ទៅវិញទៅមកដើម្បីសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

ដោយឆ្លុះបញ្ចាំងឃើញថាគ្មានអ្វីនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវបានបកស្រាយថាជាការចាំបាច់នៅក្នុងការផ្លាស់ប្តូរនូវសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីមួយនៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិដែលមានស្រាប់អនុវត្តចំពោះសារធាតុគីមីក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិឬការការពារនូវបរិស្ថាន។

ដោយយល់ឃើញថា ការរៀបរាប់ខាងលើនេះមិនមានបំណងបង្កើតឱ្យមានឋានានុក្រមរវាងអនុសញ្ញានេះ និងកិច្ចព្រមព្រៀងជាអន្តរជាតិផ្សេងៗ។

ត្រូវបានកំណត់ការការពារនូវសុខភាពមនុស្ស រួមមានសុខភាពអ្នកប្រើប្រាស់ កម្មករ និងបរិស្ថានដែលប្រឆាំងទៅនឹងឥទ្ធិពលអាក្រក់បណ្តាលមកពីសារធាតុគីមីនិងថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ។

បានព្រមព្រៀងដូចតទៅ៖

មាត្រា ១.- គោលបំណង

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះគឺបង្កើននូវការចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវ និងកិច្ចខិតខំសហប្រតិបត្តិការរវាងភាគីនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនូវសារធាតុគីមីគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីការពារនូវសុខភាពមនុស្សនិងបរិស្ថានពីការគំរាមកំហែងនិងរួមវិភាគទានចំពោះការប្រើប្រាស់ល្អនូវបរិស្ថាន ដោយសម្រួលការផ្លាស់ប្តូរនូវព័ត៌មានអំពីចរិតលក្ខណៈ ដោយផ្តល់នូវដំណើរការនៃការសម្រេចចិត្តថ្នាក់ជាតិនៅក្នុងការនាំចូលនាំចេញ និងដោយការផ្សព្វផ្សាយពីការសម្រេចចិត្តនេះដល់រាល់បណ្តាភាគី។

មាត្រា ២.- និយមន័យ

សម្រាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ៖

ក- **សារធាតុគីមី**(Chemical)៖ មានន័យថាជាសារធាតុមួយមុខ ឬជាសារធាតុលាយផ្សំ ឬបានមកពីធម្មជាតិ ប៉ុន្តែមិនរួមបញ្ចូលនូវសរីរាង្គរស់(Living organism)។ សារធាតុគីមីរួមមានប្រភេទ៖ ថ្នាំកសិកម្ម(រួមទាំងផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់) និងសារធាតុគីមីឧស្សាហកម្ម។

ខ- **សារធាតុគីមីហាមឃាត់**(Banned Chemical)៖ មានន័យថាជាសារធាតុគីមីដែលការប្រើប្រាស់ទាំងអស់នៅក្នុងប្រភេទមួយឬច្រើន ត្រូវបានហាមឃាត់ដោយវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ ដើម្បីការពារសុខភាពមនុស្សនិងបរិស្ថាន។ សារធាតុគីមីហាមឃាត់នេះរួមបញ្ចូលទាំងសារធាតុគីមីដែលត្រូវបដិសេធការប្រើប្រាស់តាំងពីដំបូង ឬត្រូវបានប្រមូលមកវិញដោយរោងចក្រនិងពីទីផ្សារក្នុងស្រុក ឬពីដំណើរការពិចារណាយល់ព្រមនៅក្នុងស្រុក និងនៅពេលដែលមានកស្តុតាងបញ្ជាក់ច្បាស់ថាសកម្មភាពទាំងនេះធ្វើឡើងដើម្បីការពារនូវសុខភាពមនុស្សឬបរិស្ថាន។

គ- **សារធាតុគីមីស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌខ្ពស់**(Severely Restricted Chemical)៖ មានន័យថាជាសារធាតុគីមីដែលការប្រើប្រាស់ស្ទើរតែទាំងអស់នៅក្នុងប្រភេទមួយឬច្រើន ត្រូវបានហាមឃាត់ដោយវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ ដើម្បីការពារនូវសុខភាពមនុស្សឬបរិស្ថាន ប៉ុន្តែត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ជាក់លាក់ណាមួយ។ សារធាតុគីមីទាំងនេះរួមមានសារធាតុគីមីណាមួយដែលការប្រើប្រាស់ស្ទើរតែទាំងអស់ធ្លាប់ បានបដិសេធក្នុងការអនុញ្ញាតឬធ្លាប់បានប្រមូលយកវិញដោយរោងចក្រ និងពីទីផ្សារក្នុងស្រុក ឬពីដំណើរការពិចារណាយល់ព្រមនៅក្នុងស្រុក និងនៅពេលដែលមានកស្តុតាងបញ្ជាក់ច្បាស់ថាសកម្មភាពទាំងនេះធ្វើឡើងដើម្បីការពារនូវសុខភាពមនុស្សឬបរិស្ថាន។

ឃ- ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំមានគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់(Severely Hazardous Pesticides Formulation)៖ មានន័យថាជាសារធាតុគីមីដែលបានលាយផ្សំសម្រាប់ប្រើជាថ្នាំកសិកម្ម (Pesticidal use)ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់សុខភាពឬបរិស្ថាន តាមការសង្កេតឃើញក្នុងដំណាក់កាលខ្លីមួយ បន្ទាប់ពីការប្រឈមមួយលើកឬច្រើនលើកក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់។

ង- វិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ (Final regulatory action)៖ មានន័យថាវិធានការចុងក្រោយបង្អស់ដែលអនុវត្តដោយភាគីនោះ ក្នុងគោលបំណងហាមឃាត់ឬដាក់លក្ខខណ្ឌចំពោះសារធាតុគីមីណាមួយ។

ច- ការនាំចេញនិងការនាំចូល(Export and Import)៖ មានន័យថានៅក្នុងបរិបទនេះ គឺជាការផ្លាស់ទីសារធាតុគីមីពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ ប៉ុន្តែមិនរួមបញ្ចូលនូវប្រតិបត្តិការឆ្លងកាត់ឡើយ។

ឆ- ភាគី(Party)៖ មានន័យថាជារដ្ឋមួយឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ដែលយល់ព្រមចងសម្ពន្ធទៅនឹងអនុសញ្ញានេះ និងយល់ព្រមអនុវត្តនូវអនុសញ្ញានេះ។

ជ- អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ (Regional Economic Integration Organization)៖ មានន័យថាជាអង្គការមួយដែលរួមបង្កើតដោយរដ្ឋអធិបតេយ្យទាំងឡាយនៃតំបន់ណាមួយដែលរដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់បានផ្ទេរនូវសមត្ថកិច្ចទាក់ទិននឹងបញ្ហាគ្រប់គ្រងដោយអនុសញ្ញានេះ និងដែលមានអំណាចត្រឹមត្រូវដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីផ្ទៃក្នុង ដើម្បីចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក យល់ព្រម ឬការចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ។

ឈ-គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី (Chemical Review Committee)៖ សំដៅដល់អង្គភាពចំណុះក្រោមអនុសញ្ញាដែលមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី៦ មាត្រា១៨ នៃអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ៣.- ទិសាលភាពនៃអនុសញ្ញា

១- អនុសញ្ញានេះគ្របដណ្តប់លើ៖

ក- សារធាតុគីមីហាមឃាត់ឬស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌខ្ពស់

ខ- ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំមានគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់

២- អនុសញ្ញានេះមិនគ្របដណ្តប់លើ៖

ក- ថ្នាំញៀនឬសារធាតុធ្វើឱ្យវង្វេងស្មារតី (Psychotropic)

ខ- ជាតុវិទ្យុសកម្ម

គ- កាកសំណល់

ឃ-អាវុធគីមី

ង- ឱសថរួមមានឱសថមនុស្សនិងបសុឱសថ

ច- សារធាតុគីមីដែលប្រើជួចជាចំណីបន្ថែម

ឆ- ម្ហូបអាហារ

ជ- សារធាតុគីមីដែលបរិមាណតិចតួចមិនមានផលប៉ះពាល់លើសុខភាពមនុស្ស ឬបរិស្ថានដែលនាំចូលៈ

(i)- សម្រាប់គោលបំណងស្រាវជ្រាវឬវិភាគ

(ii)-ដោយឯកជនសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងបរិមាណដែលសមស្របសម្រាប់ប្រើប្រាស់។

មាត្រា ៤.- អេជ្ញាធរជាតិ

១- ភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់តាំងនូវអាជ្ញាធរជាតិមួយឬច្រើន ដែលនឹងត្រូវផ្តល់សិទ្ធិអំណាចបំពេញការកិច្ចជាតំណាងក្នុងមុខងាររដ្ឋបាលតាមតម្រូវការរបស់អនុសញ្ញានេះ។

២- ភាគីនីមួយៗត្រូវអះអាងឱ្យប្រាកដថាអាជ្ញាធរទាំងនោះមានធនធានគ្រប់គ្រាន់ក្នុងដំណើរការការងារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

៣- ភាគីនីមួយៗត្រូវជូនដំណឹងអំពីឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានអាជ្ញាធរមកលេខាធិការដ្ឋានឱ្យបានមុនថ្ងៃដែលអនុសញ្ញាត្រូវបានចូលជាធរមាន។ ហើយត្រូវជូនដំណឹងជាមុននូវគ្រប់ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់អាជ្ញាធរទាំងនោះ។

៤- លេខាធិការដ្ឋានត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានភ្លាមៗជូនភាគីនូវការជូនដំណឹងដែលខ្លួនបានទទួលក្រោមកថាខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រានេះ។

មាត្រា ៥.- នីតិវិធីសម្រាប់សារធាតុគីមីហាមឃាត់និងសារធាតុគីមីស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌខ្ពស់

១- ភាគីនីមួយៗដែលបានអនុម័តយល់ព្រមនូវវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ ត្រូវឱ្យដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅលេខាធិការដ្ឋានពីវិធានការទាំងនេះ។ ការឱ្យដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវធ្វើយ៉ាងឆាប់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបានដោយមិនឱ្យហួសពី៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលបានចាត់វិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ ហើយត្រូវរួមបញ្ចូលនូវព័ត៌មានដែលតម្រូវឱ្យមាននៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទី I ប្រសិនបើចាំបាច់។

២- ភាគីនីមួយៗនៅថ្ងៃដែលអនុសញ្ញានេះត្រូវបានចូលជាធរមាន ត្រូវឱ្យដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយជាបន្ទាន់ភ្លាមលើកលែងតែភាគីដែលបានជូនដំណឹងនូវវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយជាលាយលក្ខណ៍

អក្សរក្រោមវិសោធនកម្មគោលការណ៍ណែនាំក្រុងឡុងដ្រ៉ ឬក្រមប្រតិបត្តិអន្តរជាតិ ដោយពុំចាំបាច់ផ្តល់ដំណឹងនោះម្តងទៀត។

៣- យ៉ាងឆាប់បំផុតមិនឱ្យលើសពី០៦(ប្រាំមួយ)ខែ បន្ទាប់ពីបានទទួលការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក្នុងកថាខណ្ឌទី១ និង២នៃមាត្រានេះ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវត្រួតពិនិត្យមើលថាតើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខអក្សរនោះរួមមានព័ត៌មានដែលតម្រូវឱ្យមានតាមឧបសម្ពន្ធទី I ហើយឬនៅ។ ប្រសិនបើការជូនដំណឹងនោះមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ហើយ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនបន្តភ្លាមទៅគ្រប់ភាគីនូវព័ត៌មានដែលបានទទួលនោះដោយសង្ខេប។ ប្រសិនបើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពុំមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ទេ ត្រូវជូនដំណឹងទៅភាគីដែលជូនដំណឹងនោះវិញ។

៤- នៅរៀងរាល់០៦(ប្រាំមួយ)ខែ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនទៅគ្រប់ភាគីនូវព័ត៌មានសង្ខេបដែលទទួលបាន ដោយអនុលោមទៅតាមកថាខណ្ឌទី១ និងទី២ នៃមាត្រានេះរួមមានព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលមិនបានបញ្ចូលព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដែលតម្រូវឱ្យមាននៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទី I។

៥- នៅពេលដែលលេខាធិការដ្ឋានបានទទួលនូវការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរយ៉ាងតិចមួយពីតំបន់ពីរផ្សេងគ្នានៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនចំពោះសារធាតុគីមីពិសេសណាមួយដែលត្រូវបានពិនិត្យឃើញថាទាក់ទងទៅនឹងតម្រូវការនៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទី I ត្រូវបញ្ជូនទៅគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី។ សមាសភាពរបស់តំបន់នៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលត្រូវបានអនុម័តជាឯកច្ឆន្ទនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំសន្និបាតលើកទី១ រវាងភាគីទាំងអស់។

៦- គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមីត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវព័ត៌មានដែលបានផ្តល់នៅក្នុងការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយអនុលោមតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីII នឹងត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍ដល់សន្និបាតនៃភាគីនូវសារធាតុគីមីជាបញ្ហាដែលគួរធ្វើជាកម្មវត្ថុចំពោះនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន និងគួរត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងបញ្ជីនៃឧបសម្ពន្ធទីIIIឬទេ។

មាត្រា ៦.- វិធានសម្រាប់ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មណាយថ្សៅមានគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់

១- ភាគីដែលជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ ឬប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចស្ថិតក្នុងអន្តរកាលហើយដែលកំពុងប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាទាក់ទងនឹងផលិតផលថ្នាំកសិកម្មណាយថ្សៅគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់នៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន

អាចស្នើសុំមកលេខាធិការដ្ឋានដើម្បីចាត់បញ្ចូលថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងនៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII។ នៅក្នុងការលើកសំណើ ភាគីអាចប្រើប្រាស់ព័ត៌មានបច្ចេកទេសពីប្រភពណាមួយក៏បាន។ គម្រោងសំណើត្រូវបញ្ចូលនូវព័ត៌មានដូចបានកំណត់ក្នុងផ្នែកទី១ នៃឧបសម្ពន្ធទីIV។

២- ទោះជាស្ថិតក្នុងសភាពការណ៍ណាក៏ដោយ ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី០៦(ប្រាំមួយ)ខែ បន្ទាប់ពីការទទួលបាននូវសំណើក្នុងកថាខណ្ឌទី១ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវប្រញាប់ផ្ញើងផ្ញាត់សំណើនោះជាមួយតម្រូវការព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់តាមការកំណត់ក្នុងផ្នែកទី១ នៃឧបសម្ពន្ធទីIV។ ប្រសិនបើសំណើនោះមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ហើយ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនបន្តភ្លាមទៅគ្រប់ភាគីនូវព័ត៌មានដែលបានទទួលនោះដោយសង្ខេប។ ប្រសិនបើសំណើពុំមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ទេត្រូវជូនដំណឹងទៅភាគីស្នើនោះវិញ។

៣- លេខាធិការដ្ឋានត្រូវប្រមូលនូវព័ត៌មានបន្ថែមដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែកទី២ នៃឧបសម្ពន្ធទីIV ចំពោះគម្រោងសំណើដែលបានផ្ញើមកក្រោមកថាខណ្ឌទី២។

៤- នៅពេលដែលតម្រូវការនៃកថាខណ្ឌទី២ និងទី៣ខាងលើត្រូវបានបំពេញហើយទាក់ទងនឹងផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនបន្តនូវសំណើនិងព័ត៌មាន៣ក់ព័ន្ធទៅគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី។

៥- គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី ត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវព័ត៌មានដែលបានផ្តល់នៅក្នុងសំណើនិងព័ត៌មានបន្ថែមដែលប្រមូលបាន ដោយអនុលោមតាមលក្ខណៈនិច្ឆ័យដែលបានកំណត់នៅក្នុងផ្នែកទី៣នៃឧបសម្ពន្ធទីIV ហើយត្រូវផ្តល់អនុសាសន៍ចំពោះសន្និបាតភាគីថារូបមន្តថ្នាំកសិកម្មគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងជាបញ្ហានេះគួរត្រូវបានចាត់ទុកជាកម្មវត្ថុស្ថិតនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុននិងត្រូវចាត់បញ្ចូលក្នុងបញ្ជីនៃឧបសម្ពន្ធទីIII។

មាត្រា ៧.- បញ្ជីឈ្មោះសារធាតុគីមីនៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII

១- ចំពោះសារធាតុគីមីនីមួយៗដែលគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមីបានសម្រេចផ្តល់អនុសាសន៍ចាត់បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះនៃឧបសម្ពន្ធទីIII ត្រូវរៀបចំជាឯកសារណែនាំនៃសេចក្តីព្រាងសេចក្តីសម្រេច(draft decision guidance document)។ ឯកសារណែនាំនៃសេចក្តីសម្រេចនេះយ៉ាងហោចណាស់ត្រូវលើព័ត៌មានដែលកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីI ឬក៏អាចមាននៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIV និងរួមបញ្ចូលនូវព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ណាមួយ ក្រៅពីចំណាត់ថ្នាក់ដែលត្រូវចាត់វិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។

២- អនុសាសន៍ដែលយោងនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ និងឯកសារណែនាំនៃសេចក្តីសម្រេច ត្រូវបញ្ជូនបន្តជាក់ក្នុងសន្និបាតភាគី។ សន្និបាតភាគីត្រូវសម្រេចថាសារធាតុគីមីនោះ ត្រូវចាត់ទុកជាកម្មវត្ថុស្ថិតនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន និងចុះបញ្ជីឈ្មោះសារធាតុគីមីនោះនៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII និងយល់ព្រមលើឯកសារណែនាំនៃសេចក្តីព្រាងសេចក្តីសម្រេច។

៣- នៅពេលការសម្រេចចុះបញ្ជីសារធាតុគីមីមួយក្នុងបញ្ជីនៃឧបសម្ពន្ធទីIII ត្រូវបានទទួលយកនិងឯកសារណែនាំនៃសេចក្តីសម្រេចដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបានយល់ព្រមដោយភាគីទាំងអស់ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវជូនដំណឹងពីព័ត៌មាននេះទៅគ្រប់ភាគីបន្ទាន់។

មាត្រា ៨.- សារធាតុគីមីដែលស្ថិតនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនដោយស្ម័គ្រចិត្ត

សម្រាប់សារធាតុគីមីក្រៅអំពីសារធាតុគីមីដែលស្ថិតនៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះឧបសម្ពន្ធទីIII ដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាសារធាតុគីមីស្ថិតនៅក្នុងនីតិវិធីនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនដោយស្ម័គ្រចិត្តមុនថ្ងៃសន្និបាតលើកដំបូងរវាងភាគីទាំងអស់ សន្និបាតភាគីទាំងអស់ត្រូវសម្រេចនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនេះដើម្បីចុះឈ្មោះសារធាតុគីមីទាំងនោះនៅក្នុងបញ្ជីនៃឧបសម្ពន្ធទីIII ក្នុងករណីបានបំពេញតម្រូវការគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចុះបញ្ជីនេះ។

មាត្រា ៩.- ការដកចេញនូវសារធាតុគីមីពីឧបសម្ពន្ធទី III

១- ប្រសិនបើភាគីមួយផ្តល់ជូនលេខាធិការដ្ឋាននូវព័ត៌មានដែលមិនទាន់មានបាននៅក្នុងពេលសម្រេចអំពីបញ្ជីឈ្មោះសារធាតុគីមីនៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII និងព័ត៌មាននោះបញ្ជាក់ថាការចុះបញ្ជីសារធាតុគីមីនោះមិនអាចត្រូវបានវិនិច្ឆ័យតទៅទៀតដោយអនុលោមតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យកំណត់ក្នុងឧបសម្ពន្ធទីII ឬជាករណីដែលអាចនៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIV លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនបន្តនូវព័ត៌មាននោះទៅគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី។

២- គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមីត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវព័ត៌មានដែលបានទទួលក្រោមកថាខណ្ឌទី១។ សម្រាប់សារធាតុគីមីនីមួយៗដែលគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមីធ្វើការសម្រេច ដោយអនុលោមតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីII ឬជាករណីដែលអាចនៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIV ត្រូវផ្តល់

អនុសាសន៍ចំពោះការដកចេញពីឧបសម្ពន្ធទី III ហើយត្រូវរៀបចំសេចក្តីព្រាងកែសម្រួលឯកសារណែនាំនៃសេចក្តីសម្រេច។

៣- អនុសាសន៍ដូចក្នុងកថាខណ្ឌទី២ ត្រូវបញ្ជូនទៅសន្និបាតភាគីដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារណែនាំនៃការព្រាងសេចក្តីសម្រេចដែលបានកែសម្រួលឡើងវិញ។ សន្និបាតភាគីត្រូវសម្រេចថាសារធាតុគីមីនឹងត្រូវដកចេញពីឧសម្ពន្ធទី III និងត្រូវយល់ព្រមលើឯកសារណែនាំនៃការព្រាងកែសម្រួលសេចក្តីសម្រេចនោះ។

៤- នៅពេលការសម្រេចដកចេញសារធាតុគីមីណាមួយពីឧបសម្ពន្ធទី III ត្រូវបានទទួលយកនិងឯកសារណែនាំនៃការព្រាងកែសម្រួលសេចក្តីសម្រេច ត្រូវបានយល់ព្រមដោយសន្និបាតភាគី លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មានជាបន្ទាន់ទៅគ្រប់ភាគីទាំងអស់។

មាត្រា ១០.- ភ្នាក្ងកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចូលសារធាតុគីមីក្នុងឧបសម្ពន្ធទី III

១- ភាគីនីមួយៗត្រូវអនុវត្តន៍វិធានការច្បាប់ឬវិធានការរដ្ឋបាលឱ្យបានសមស្របបំផុតដើម្បីធានាអះអាងចំពោះការនាំចូលសារធាតុគីមីដែលមានក្នុងឧបសម្ពន្ធទី III។

២- ភាគីនីមួយៗត្រូវបញ្ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋានឱ្យបានឆាប់និងមិនឱ្យយឺតជាងរយៈពេល៩ខែក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការបញ្ជូនឯកសារណែនាំនៃសេចក្តីសម្រេចដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៧នូវការឆ្លើយតបអំពីការនាំចូលសារធាតុគីមីដែលពាក់ព័ន្ធនាពេលអនាគត។ ប្រសិនបើភាគីមួយមានការកែប្រែនូវការឆ្លើយតបនោះត្រូវផ្តល់នូវការឆ្លើយតបដែលបានកែប្រែជាបន្ទាន់ទៅអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន។

៣- នៅពេលផុតរយៈពេលកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រានេះ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាបន្ទាន់ទៅភាគីដែលមិនបានផ្តល់ការឆ្លើយតបបែបនេះដើម្បីធ្វើការឆ្លើយតប។ ភាគីដែលពុំមានលទ្ធភាពផ្តល់ការឆ្លើយតបលេខាធិការដ្ឋានត្រូវជួយគេក្នុងការផ្តល់នូវការឆ្លើយតបនៅក្នុងពេលវេលាមួយដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងប្រយោគចុងក្រោយនៃកថាខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា១១។

៤- ការឆ្លើយតបក្រោមកថាខណ្ឌទី២ ត្រូវមាន៖

ក-សេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយអនុលោមទៅតាមវិធានការច្បាប់និងវិធានការរដ្ឋបាល៖

ក$_{1}$- យល់ព្រមឱ្យនាំចូល

ក$_{2}$- មិនយល់ព្រមឱ្យនាំចូល

ក$_{3}$- យល់ព្រមឱ្យមានការនាំចូលតែអ្វីដែលមានចែងក្នុងលក្ខខណ្ឌ។

ខ-ការឆ្លើយតបបណ្តោះអាសន្នរួមមាន៖

ខ១- សេចក្តីសម្រេចបណ្តោះអាសន្នដែលយល់ព្រមឱ្យនាំចូលដោយមានឬគ្មានលក្ខខណ្ឌបញ្ជាក់ ឬមិនយល់ព្រមឱ្យនាំចូលក្នុងរយៈពេលបណ្តោះអាសន្ន។

ខ២- សេចក្តីថ្លែងការណ៍ដែលបញ្ជាក់ថាសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយកំពុងស្ថិតក្រោមការពិចារណាយ៉ាងសកម្ម។

ខ៣- សំណូមពរចំពោះលេខាធិការដ្ឋាន ឬភាគីដែលបានជូនដំណឹងនូវវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែម។

ខ៤- សំណូមពរចំពោះលេខាធិការដ្ឋាននូវជំនួយការបច្ចេកទេសសម្រាប់ការវាយតម្លៃសារធាតុគីមី។

៥- ការឆ្លើយតបក្នុងអនុកថាខណ្ឌ(ក)ឬ(ខ)នៃកថាខណ្ឌទី៤ ត្រូវទាក់ទងតែទៅនឹងប្រភេទសារធាតុគីមីក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIIIប៉ុណ្ណោះ។

៦- សេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយត្រូវភ្ជាប់នូវសេចក្តីអធិប្បាយវិធានការរដ្ឋបាលនិងច្បាប់ណាមួយដែលបានយោង។

៧- ភាគីនីមួយៗត្រូវបញ្ជូនទៅលេខាធិការដ្ឋាននូវការឆ្លើយតបចំពោះសារធាតុគីមីនីមួយៗដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII មិនឱ្យយឺតជាងកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ។ ភាគីណាមួយដែលបានផ្តល់នូវការឆ្លើយតបរួចហើយក្រោមវិសោធនកម្មនៃគោលការណ៍ណែនាំក្រុងឡុងដ្រ៍ ឬក្រមប្រតិបត្តិអន្តរជាតិមិនចាំបាច់បញ្ជូនវិញនូវការឆ្លើយតបទាំងនោះទេ។

៨- ភាគីនីមួយៗត្រូវធ្វើការឆ្លើយតបក្រោមមាត្រានេះនូវអ្វីដែលពាក់ព័ន្ធស្ថិតក្នុងយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមវិធានការច្បាប់និងរដ្ឋបាលរបស់ខ្លួន។

៩- អនុលោមទៅតាមកថាខណ្ឌទី២ និងទី៤ខាងលើ និងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា១១ ភាគីណាមួយដែលយកការសម្រេចមួយដែលមិនយល់ព្រមចំពោះការនាំចូលសារធាតុគីមីណាមួយ ឬយល់ព្រមចំពោះការនាំចូលរបស់ខ្លួនក្រោមលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ ឬប្រសិនបើមិនទាន់យកការសម្រេចណាមួយនៅឡើយ ត្រូវហាមឃាត់ព្រមៗគ្នាឬបង្កើតកម្មវត្ថុចំពោះលក្ខខណ្ឌដូចគ្នាសម្រាប់៖

ក- ការនាំចូលសារធាតុគីមីនោះពីប្រភពណាក៏ដោយ។

ខ- ផលិតកម្មសារធាតុគីមីសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក។

១០-ជារៀងរាល់៦ខែម្តង លេខាធិការដ្ឋានត្រូវជូនព័ត៌មានដល់គ្រប់ភាគីទាំងអស់អំពីការឆ្លើយតបដែលទទួលបាន។ ព័ត៌មាននេះត្រូវរួមបញ្ចូលនូវការអធិប្បាយពីវិធានការច្បាប់និងរដ្ឋបាលដែលសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានយោង។ បន្ថែមលើនេះលេខាធិ

ការដ្ឋានត្រូវជូនព័ត៌មានដល់ភាគីទាំងអស់នូវករណីខកខានណាមួយនៃការបញ្ជូនការឆ្លើយតបនីមួយៗ។

មាត្រា ១១.- អាគតូកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចេញសារធាតុគីមីក្នុង

ឧបសម្ពន្ធទី III

១- ភាគីដែលនាំចេញសារធាតុគីមីនីមួយៗត្រូវ៖

ក-អនុវត្តវិធានការច្បាប់និងរដ្ឋបាលសមស្រប ដើម្បីធ្វើទំនាក់ទំនងចាត់ចែងការឆ្លើយតបដែលត្រូវបានបញ្ជូនដោយលេខាធិការដ្ឋាន អនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី ១០នៃមាត្រា១០ ចំពោះទៅគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន។

ខ-ចាត់វិធានការច្បាប់និងរដ្ឋបាលសមស្រប ដើម្បីធានាថាអ្នកនាំចេញក្នុងយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនអនុវត្តតាមបណ្តាសេចក្តីសម្រេចក្នុងការឆ្លើយតបនីមួយៗមិនឲ្យយឺតជាង៦ខែក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលលេខាធិការដ្ឋានជូនដំណឹងជាលើកដំបូងទៅបណ្តាភាគីអំពីការឆ្លើយតបនោះអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី១០នៃមាត្រា១០។

គ-ផ្តល់ការណែនាំនិងជួយដល់ភាគីនាំចូលសារធាតុគីមីដោយផ្អែកតាមសំណើជាក់ស្តែង៖

គ₁- ទទួលព័ត៌មានបន្ថែមដើម្បីជួយពួកគេចាត់វិធានការតាមកថាខណ្ឌទី ៤ នៃមាត្រា១០ និងកថាខណ្ឌទី២(គ)ខាងក្រោម។

គ₂- ពង្រឹងសមត្ថភាពនិងលទ្ធភាពរបស់ពួកគេក្នុងការគ្រប់គ្រងសារធាតុគីមីប្រកបដោយសុវត្ថិភាពក្នុងវដ្តនៃផលិតផល។

២- ភាគីនីមួយៗត្រូវជានាថាសារធាតុគីមីក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII មិនត្រូវបាននាំចេញពីទឹកដីរបស់ខ្លួនទៅភាគីនាំចូលណាមួយដែលខកខានក្នុងការឆ្លើយតប ឬបានបញ្ជូនការឆ្លើយតបបណ្តោះអាសន្នដែលមិនមានការសម្រេចបណ្តោះអាសន្នណាមួយក្នុងស្ថានភាពលើកលែងបានឡើយលុះត្រាតែ៖

ក- ជាសារធាតុគីមីដែលត្រូវបានចុះបញ្ជីក្នុងប្រទេសភាគីនាំចូល នៅពេលនាំចូល។

ខ- ជាសារធាតុគីមីដែលមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាធ្លាប់បានប្រើប្រាស់ ឬបាននាំចូលក្នុងប្រទេសភាគីនាំចូល និងសារធាតុគីមីនោះមិនមានវិធានការច្បាប់ដើម្បីហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់របស់វាឡើយ។

គ- មានការយល់ព្រមដោយផ្ទាល់លើការនាំចូល ដោយត្រូវបានឃ្លាំមើលនិងទទួលបានដោយអ្នកនាំចេញតាមរយៈអាជ្ញាធរជាតិនៃភាគីនាំចូល។ ភាគី

នាំចូលត្រូវឆ្លើយតបចំពោះសំណើនេះក្នុងរយៈពេល៦០ថ្ងៃ និងត្រូវជូនដំណឹងទៅលេខាធិការដ្ឋានភ្លាមៗនៃការសម្រេចរបស់ខ្លួន។

កាតព្វកិច្ចភាគីនាំចូលក្រោមកថាខណ្ឌនេះត្រូវអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃផុតកំណត់រយៈពេល៦ខែនៃកាលបរិច្ឆេទដែលលេខាធិការដ្ឋានជូនព័ត៌មានទៅភាគីទាំងអស់ជាលើកដំបូងស្របតាមកថាខណ្ឌទី១០នៃមាត្រា១០ ដែលភាគីមួយខកខានក្នុងការបញ្ជូនការឆ្លើយតបឬបានបញ្ជូនការឆ្លើយតបបណ្តោះអាសន្នដែលមិនមានការសម្រេចណាមួយ និងត្រូវអនុវត្តសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ។

មាត្រា ១២.- សេចក្តីជូនដំណឹងពីការនាំចេញ

១- នៅពេលដែលភាគីមួយត្រូវបាននាំចេញពីដែនដីរបស់ខ្លួននូវសារធាតុគីមីហាមឃាត់ឬស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌខ្ពស់ ភាគីនោះត្រូវផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងពីការនាំចេញរបស់ខ្លួនទៅភាគីនាំចូល។ សេចក្តីជូនដំណឹងពីការនាំចេញ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវព័ត៌មានដែលកំណត់ក្នុងឧបសម្ពន្ធទីV។

២- សេចក្តីជូនដំណឹងពីការនាំចេញ ត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់សារធាតុគីមីនោះនៅមុនការនាំចេញដំបូងបន្ទាប់ពីការអនុម័តនៃវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។ បន្ទាប់មកសេចក្តីជូនដំណឹងពីការនាំចេញ ត្រូវផ្តល់នៅមុនពេលនាំចេញដំបូងនៃប្រតិទិនប្រចាំឆ្នាំ។ តម្រូវការនៃការជូនដំណឹងមុនពេលនាំចេញអាចត្រូវបានលើកលែងដោយអាជ្ញាធរជាតិនៃភាគីនាំចូល។

៣- ភាគីនាំចេញត្រូវផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹងថ្មីៗនៃការនាំចេញបន្ទាប់ពីបានអនុម័តវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ ដែលលទ្ធផលផ្លាស់ប្តូរភាគច្រើនពាក់ព័ន្ធនឹងការហាមឃាត់ឬការដាក់លក្ខខណ្ឌនៃសារធាតុគីមីនោះ។

៤- ភាគីនាំចូលត្រូវទទួលស្គាល់ការទទួលយកសេចក្តីជូនដំណឹងនៃការនាំចេញដំបូងបន្ទាប់ពីការអនុម័តវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។ ប្រសិនបើភាគីនាំចេញមិនបានទទួលចម្លើយតបក្នុងកំឡុងពេល៣០ថ្ងៃនៃការបញ្ជូនដំណឹងពីការនាំចេញ ភាគីនោះត្រូវស្នើបញ្ជូនសេចក្តីជូនដំណឹងជាលើកទី២។ ភាគីប្រទេសនាំចេញត្រូវប្រឹងប្រែងដើម្បីឱ្យប្រាកដថាភាគីនាំចូលបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងជាលើកទី២ហើយ។

៥- កាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីដែលចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រានេះ ត្រូវបញ្ឈប់នៅពេល៖

ក- សារធាតុគីមីត្រូវបានចុះបញ្ជីក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII។

ខ- ភាគីនាំចូលបានផ្តល់ការឆ្លើយតបចំពោះសារធាតុគីមីទៅលេខាធិការដ្ឋានស្របតាមកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រា១០។

គ- លេខាធិការដ្ឋានបានចែកចាយការឆ្លើយតបទៅបណ្តាភាគីស្របនឹងកថាខណ្ឌ ទី១០នៃមាត្រា១០។

មាត្រា ១៣.- ព័ត៌មានភ្ជាប់សម្រាប់សារធាតុគីមីនាំចេញ

១- សន្និបាតភាគីត្រូវជំរុញអង្គការគយពិភពលោកបង្កើតប្រព័ន្ធសុខដុមនីយកម្មលេខកូដទំនិញគយក្នុងការកំណត់លេខកូដជាក់លាក់(Specific Harmonized System Customs code) ទៅលើសារធាតុគីមីនីមួយៗឬក្រុមសារធាតុគីមីដែលមានក្នុងឧបសម្ពន្ធទី III។ នៅពេលលេខកូដត្រូវបានគេកំណត់ចំពោះសារធាតុគីមីទាំងនោះ ភាគីនីមួយៗត្រូវបំពេញតម្រូវការសម្រាប់ឯកសារនាំចេញចំពោះសារធាតុគីមីនោះ ដោយត្រូវភ្ជាប់លេខកូដនៅពេលនាំចេញ។

២- ដោយគ្មានព្យសនកម្មដល់សេចក្តីទាមទាររបស់ភាគីនាំចូលណាមួយ ភាគីនីមួយៗត្រូវទាមទារចំពោះសារធាតុគីមីដែលមានក្នុងឧបសម្ពន្ធទី III សារធាតុគីមីហាមឃាត់ និងសារធាតុគីមីក្រោមលក្ខខណ្ឌខ្ពស់ដែលស្ថិតក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន គឺនៅពេលដែលនាំចេញជាកម្មវត្ថុនៃការដាក់ស្លាកសញ្ញាដោយធានាថាមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ទាក់ទិននឹងហានិភ័យ និង/ឬគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយដល់សុខភាពមនុស្សនិងបរិស្ថាន ដោយរាប់បញ្ចូលនូវស្តង់ដាអន្តរជាតិ។

៣- ដោយគ្មានព្យសនកម្មដល់សេចក្តីទាមទាររបស់ភាគីនាំចូលណាមួយ ភាគីនីមួយៗអាចទាមទារចំពោះសារធាតុគីមីដែលជាកម្មវត្ថុនៃការតម្រូវដាក់ស្លាកសញ្ញាសុខភាពនិងបរិស្ថានក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួនគឺនៅពេលនាំចេញ ត្រូវទាមទារការដាក់ស្លាកសញ្ញាដែលធានាថាមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដែលទាក់ទិននឹងហានិភ័យសុខភាពមនុស្សនិងបរិស្ថានដោយរាប់បញ្ចូលនូវស្តង់ដាអន្តរជាតិ។

៤- ចំពោះសារធាតុគីមីដែលកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី២នៃមាត្រានេះដែល ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងវិជ្ជាជីវៈ ភាគីនាំចេញនីមួយៗអាចតម្រូវឱ្យមានបណ្តាព័ត៌មានសុវត្ថិភាពតាមទម្រង់ដែលទទួលស្គាល់ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិបង្ហាញព័ត៌មានដែលមានថ្មីៗបំផុត គឺត្រូវបានបញ្ជូនទៅអ្នកនាំចូលនីមួយៗ។

៥- ព័ត៌មាននៅលើស្លាកសញ្ញា និងនៅលើព្រឹត្តិបត្រព័ត៌មានសុវត្ថិភាពដែលអាចអនុវត្តបានគួរត្រូវបានផ្តល់ក្នុងភាសាមួយឬច្រើននៃភាគីនាំចូល។

មាត្រា ១៤.- ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន

១- ដោយអនុលោមតាមគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ភាគីនីមួយៗត្រូវសម្របសម្រួលៈ

ក-ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ច បច្ចេកទេស និងច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងសារធាតុគីមីក្នុងវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញានេះរួមបញ្ចូលនូវព័ត៌មានភាពពុលវិទ្យា

(Toxicology) ព័ត៌មានភាពពុលវិទ្យាបរិស្ថាន(Environmental Toxicology) និងព័ត៌មានសុវត្ថិភាព។

ខ-ការផ្តល់ព័ត៌មានដែលអាចរកបានជាសាធារណៈលើសកម្មភាពផ្លូវច្បាប់ (regulatory actions) ក្នុងស្រុកទាក់ទងទៅនឹងកម្មវត្ថុរបស់អនុសញ្ញានេះ។

គ-ការផ្តល់ព័ត៌មានទៅភាគីផ្សេងៗទៀតដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋានស្តីពីវិធានការផ្លូវច្បាប់ក្នុងស្រុក ដែលកំណត់លក្ខខណ្ឌមួយឬច្រើនក្នុងការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីតាមជាក់ស្តែង។

២- ភាគីដែលផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានដោយអនុលោមតាមអនុសញ្ញានេះ ត្រូវការពារព័ត៌មានយ៉ាងសម្ងាត់ដូចដែលបានព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមក។

៣- ព័ត៌មានខាងក្រោមនេះនឹងមិនត្រូវបានចាត់ទុកជាការសម្ងាត់សម្រាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះឡើយ៖

ក- ព័ត៌មានបានបង្ហាញក្នុងឧបសម្ពន្ធទី I និងទី V ដែលត្រូវបានបញ្ជូនមក ស្របតាមមាត្រា ៥ និង ៦។

ខ- ព័ត៌មាននៅក្នុងព្រឹត្តិបត្រព័ត៌មានសុវត្ថិភាពដែលយោងតាមកថាខណ្ឌទី ៤ នៃមាត្រា ១៣។

គ- សារធាតុគីមីហួសកាលកំណត់ការប្រើប្រាស់។

ឃ-ព័ត៌មានស្តីពីវិធានការប្រុងប្រយ័ត្នដែលរួមបញ្ចូលនូវចំណាត់ថ្នាក់គ្រោះថ្នាក់ប្រភេទនៃហានិភ័យ និងការណែនាំពីសុវត្ថិភាពដែលទាក់ទង។

ង- លទ្ធផលសង្ខេបនៃការសាកល្បងភាពពុល និងភាពពុលវិទ្យាបរិស្ថាន។

៤- កាលបរិច្ឆេទនៃផលិតកម្មសារធាតុគីមី ជាទូទៅមិនត្រូវបានចាត់ទុកជាការសម្ងាត់ទេសម្រាប់គោលបំណងអនុសញ្ញានេះ។

៥- ភាគីណាមួយដែលត្រូវការព័ត៌មានស្តីពីចលនាឆ្លងកាត់(transit movements) តាមរយៈដែនដីរបស់ខ្លួននៃសារធាតុគីមីមានក្នុងឧបសម្ពន្ធទី III អាចវាយការណ៍ពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្លួនដល់លេខាធិការដ្ឋានដែលត្រូវជូនព័ត៌មានទៅគ្រប់ភាគីទាំងអស់តាមការចាំបាច់។

មាត្រា ១៥.- ការអនុវត្តអនុសញ្ញា

១- ភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការនៅពេលចាំបាច់ ដើម្បីបង្កើត និងពង្រឹងស្ថាប័ននិងហេដ្ឋារចនាសម្ពន្ធជាតិរបស់ខ្លួន សម្រាប់ការអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះអនុសញ្ញានេះ។ វិធានការនេះអាចរួមបញ្ចូលតាមតម្រូវការនូវការអនុម័តឬវិសោធនកម្មវិធានការច្បាប់ឬរដ្ឋបាលជាតិ ហើយអាចរួមបញ្ចូលផងដែរនូវ៖

ក-ការបង្កើតស្ថាប័នចុះបញ្ជីនិងមូលដ្ឋានទិន្នន័យថ្នាក់ជាតិ ដោយរួមបញ្ចូលនូវព័ត៌មានសុវត្ថិភាពសម្រាប់សារធាតុគីមី។

ខ-ជំរុញការផ្តួចផ្តើមដោយរោងចក្រឧស្សាហកម្ម ដើម្បីលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពចំពោះសារធាតុគីមី។

គ-លើកស្ទួយរាល់កិច្ចព្រមព្រៀងស្ម័គ្រចិត្តដែលពិចារណាលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៦។

២- ភាគីនីមួយៗត្រូវបានចំពោះការពង្រីកការអនុវត្តជាក់ស្តែងធ្វើឱ្យមជ្ឈដ្ឋានសាធារណៈមានលទ្ធភាពទទួលបាននូវព័ត៌មានស្តីពីការប្រើប្រាស់និងការគ្រប់គ្រងពីគ្រោះថ្នាក់របស់សារធាតុគីមី និងស្តីពីការផ្លាស់ប្តូរដំនួសសារធាតុគីមីដែលមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់សុខភាពមនុស្សឬបរិស្ថានជាងសារធាតុគីមីដែលមានក្នុងឧបសម្ពន្ធទី៣។

៣- ភាគីទាំងអស់យល់ព្រមសហការដោយផ្ទាល់ឬនៅកន្លែងជាក់ស្តែងតាមរយៈអង្គការអន្តរជាតិដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះនៅកម្រិតអនុតំបន់ តំបន់ និងសាកល។

៤- គ្មានអ្វីក្នុងអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបានបកស្រាយថាបានកម្រិតសិទ្ធិរបស់ភាគីក្នុងការចាត់វិធានការដែលការពារយ៉ាងតឹងរឹងចំពោះសុខភាពមនុស្ស និង បរិស្ថាន ជាងអ្វីដែលបានអំពាវនាវក្នុងអនុសញ្ញានេះឱ្យតែវិធានការនោះមានសង្គតិភាពជាមួយនឹងបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ និងអនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិ។

មាត្រា ១៦.- ជំនួយការបច្ចេកទេស

គ្រប់ភាគីទាំងអស់ត្រូវពាប់បញ្ចូលដោយទ្បែកនូវតម្រូវការសហប្រតិបត្តិការរបស់ប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ និងប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចស្ថិតក្នុងអន្តរកាលក្នុងជំនួយបច្ចេកទេសសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ពន្ធនិងសមត្ថភាពចាំបាច់ក្នុងការគ្រប់គ្រងសារធាតុគីមីដើម្បីអាចអនុវត្តអនុសញ្ញាបាន។ បណ្តាភាគីដែលមានកម្មវិធី ឈានមុខច្រើនសម្រាប់ធ្វើនិយ័តកម្មសារធាតុគីមីត្រូវផ្តល់ជំនួយការខាងបច្ចេកទេស រួមមានការបណ្តុះបណ្តាលទៅភាគីដទៃទៀតក្នុងការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ពន្ធនិងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេដើម្បីគ្រប់គ្រងសារធាតុគីមីក្នុងវដ្តជីវិតរបស់វា។

មាត្រា ១៧.- ភាពមិនអនុលោម

សន្និបាតនៃភាគីត្រូវបង្កើតនិងអនុម័តឱ្យបានឆាប់បំផុតលើនីតិវិធីនិងបណ្តាយន្តការរបស់ស្ថាប័ន សម្រាប់កំណត់ភាពមិនអនុលោមជាមួយនឹងបទប្បញ្ញត្តិដែលចែងនៅក្នុងអនុសញ្ញានេះ និងសម្រាប់អនុវត្តចំពោះភាគីណាដែលរកឃើញថាស្ថិតក្នុងភាពមិនអនុលោម។

មាត្រា ១៨.- សន្និបាតភាគី

១- សន្និបាតភាគីត្រូវបានការបង្កើតឡើងដូចតទៅនេះ។

២- កិច្ចប្រជុំលើកទី១នៃសន្និបាតភាគីនឹងត្រូវបានកោះប្រជុំរួមគ្នាដោយនាយកប្រតិបត្តិរបស់កម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ(UNEP) និងអគ្គលេខាធិការអង្គការស្បៀងនិងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ(FAO)មិនឱ្យលើសពី១ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីអនុសញ្ញានេះត្រូវបានចូលជាធរមាន។ បន្ទាប់មកការប្រជុំសាមញ្ញរបស់សន្និបាតភាគីត្រូវរៀបចំឡើងក្នុងចន្លោះពេលដ៏ទៀងទាត់ដែលនឹងត្រូវកំណត់ដោយសន្និបាត។

៣- ការប្រជុំវិសាមញ្ញសន្និបាតភាគីត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលវេលាផ្សេងតាមការចាំបាច់ដោយយោងតាមសន្និបាតឬតាមសំណូមពរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយភាគីណាមួយល្តឹកណាមានសម្លេងគាំទ្រ១/៣(មួយភាគបី)នៃភាគីទាំងអស់។

៤- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកទី១ សន្និបាតភាគីត្រូវយល់ព្រមដោយឯកច្ឆ័ន្ទនិងត្រូវអនុម័តនូវបទបញ្ជានៃសន្និបាត និងបទបញ្ជាគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់សន្និបាតនិងគណៈកម្មការចំណុះ ក៏ដូចជាការផ្តល់ថវិកាសម្រាប់ការបំពេញការកិច្ចរបស់លេខាធិការដ្ឋានដែរ។

៥- សន្និបាតរបស់ភាគីជានិច្ចជាកាលត្រូវរក្សាការត្រួតពិនិត្យបន្តបន្ទាប់ និងវាយតម្លៃការប្រតិបត្តិអនុសញ្ញានេះ។ សន្និបាតរបស់ភាគីត្រូវបំពេញការកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលកំណត់ដោយអនុសញ្ញារហូតដល់ទីបញ្ចប់ហើយត្រូវ៖

ក- យោងទៅលើតម្រូវការនៅកថាខណ្ឌទី៦ខាងក្រោម ចាំបាច់ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការចំណុះសម្រាប់ការប្រតិបត្តិអនុសញ្ញានេះ។

ខ- សហការតាមភាពជាក់ស្តែងជាមួយអង្គការមានសមត្ថកិច្ចអន្តរជាតិ អង្គការអន្តរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល។

គ- ពិចារណានិងទទួលយ៉ាប់ងេនូវសកម្មភាពបន្ថែម ដែលអាចតម្រូវឡើងដើម្បីឈានទៅសម្រេចបាននូវកម្មវត្ថុនៃអនុសញ្ញានេះ។

៦- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកទី១ សន្និបាតភាគីត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការចំណុះមួយដែលមានឈ្មោះថាគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី(Chemical Review Committee)ក្នុងគោលបំណងបំពេញមុខងារដែលកំណត់ដោយអនុសញ្ញា រួមមាន៖

ក- សមាជិករបស់គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី ត្រូវបានចាត់តាំងដោយសន្និបាតភាគី។ សមាជិកភាពរបស់គណៈកម្មការត្រូវមានចំនួនកំណត់ និងជាអ្នកឯកទេសដែលមានជំនាញក្នុងផ្នែកវាយតម្លៃនិងគ្រប់គ្រងសារធាតុគីមីដែលបានចាត់តាំងដោយរដ្ឋាភិបាលនៃភាគី។ សមាជិករបស់គណៈកម្មការត្រូវបានតែងតាំងឈរលើមូលដ្ឋានបែងចែកតាមភូមិសាស្ត្រស្មើភាព រួមមានការធានាតុល្យភាពរវាងភាគីនៃប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍនិងប្រទេសអភិវឌ្ឍ។

ខ- សន្និបាតភាគីត្រូវធ្វើការសម្រេចពីលក្ខខណ្ឌការងារ ការចាត់តាំង និងប្រតិបត្តិការរបស់គណៈកម្មការខាងលើ។

គ- គណៈកម្មការត្រូវខិតខំដើម្បីអនុម័តនូវអនុសាសន៍របស់ខ្លួនដោយឯកច្ឆ័ន្ទ។ ប្រសិនបើការប្រឹងប្រែងចំពោះឯកច្ឆ័ន្ទភាពនោះត្រូវបានពិភាក្សាយ៉ាងល្អិតល្អន់តែមិនទទួលបានការឯកភាពជាឯកច្ឆ័ន្ទ មធ្យោបាយក្រោយបំផុតគឺអនុសាសន៍ទាំងនោះ នឹងត្រូវដាក់ឱ្យអនុម័តដោយសម្លេងឆ្នោត២/៣(ពីរភាគបី)នៃចំនួនសមាជិកវត្តមាន។

៧- អង្គការសេបាប្រជាជាតិ ភ្នាក់ងារជំនាញរបស់អង្គការនេះ និងភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិកអន្តរជាតិ ក៏ដូចជារដ្ឋដែលមិនមែនជាភាគីរបស់អនុសញ្ញានេះ អាចចូលរួមជាអ្នកសង្កេតការណ៍នៅក្នុងការប្រជុំសន្និបាតភាគី។ អង្គការឬភ្នាក់ងារណាមួយទោះជាភ្នាក់ជាតិ អន្តរជាតិ រដ្ឋាភិបាល ឬក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសមស្របទៅនឹងអនុសញ្ញា និងដែលបានជម្រាបទៅលេខាធិការដ្ឋាននូវគោលបំណងខ្លួនដើម្បីមានវត្តមាននៅក្នុងកិច្ចប្រជុំសន្និបាតភាគីក្នុងនាមជាអ្នកសង្កេតការណ៍ អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតលុះត្រាតែយ៉ាងតិចបំផុតចំនួន១/៣(មួយភាគបី) នៃភាគីវត្តមានមិនធ្វើការជំទាស់។ ការអនុញ្ញាតឱ្យចូលនិងការចូលរួមរបស់អ្នកសង្កេតការណ៍ត្រូវគោរពតាមបទបញ្ជានិងនីតិវិធីដែលបានអនុម័តដោយសន្និបាតភាគី។

មាត្រា ១៩.- លេខាធិការដ្ឋាន

១- លេខាធិការដ្ឋានមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈអនុសញ្ញានេះ។

២- តួនាទីការកិច្ចរបស់លេខាធិការដ្ឋានត្រូវ៖

ក- ធ្វើការរៀបចំការប្រជុំសន្និបាតភាគីនិងគណៈកម្មាធិការអនុសញ្ញា និងផ្តល់សេវាដល់ការងារទាំងនោះតាមការស្នើសុំ។

ខ- ធ្វើការសម្របសម្រួលជួយដល់ភាគីទាំងអស់ ជាពិសេសភាគីដែលជាប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍ និងភាគីជាប្រទេសដែលមានសេដ្ឋកិច្ចអន្តរកាលតាមសំណូមពរក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ។

គ- ជានាការសម្របសម្រួលចាំបាច់ជាមួយនឹងលេខាធិការដ្ឋាននៃអង្គការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។

ឃ- ចូលរួមក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាល និងការរៀបចំកិច្ចសន្យាដែលនឹងអាចស្នើសម្រាប់ប្រសិទ្ធភាពនៃការបំពេញភារកិច្ចរបស់នៅក្រោមការណែនាំទូទៅនៃសន្និបាតភាគី។

ង- បំពេញតួនាទីផ្សេងទៀតរបស់លេខាធិការដ្ឋាន ដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងអនុសញ្ញា និងមុខនាទីដទៃទៀតដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសន្និបាតភាគី។

៣- មុខនាទីរបស់លេខាធិការដ្ឋាននៃអនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវបានរៀបចំរួមគ្នាដោយនាយកប្រតិបត្តិនៃកម្មវិធីបរិស្ថានសហប្រជាជាតិ(UNEP) និងអគ្គនាយកអង្គការស្បៀង និងកសិកម្មសហប្រជាជាតិ(FAO) ដោយត្រូវមានការយល់ព្រមរវាងគ្នា និងបានអនុម័តដោយសន្និបាតភាគី។

៤- សន្និបាតភាគីអាចសម្រេចដោយសម្លេងភាគច្រើន៣/៤(បីភាគបួន) នៃភាគីមានវត្តមានពេលបោះឆ្នោតដើម្បីធ្វើឱ្យមានការជឿជាក់លើមុខនាទីរបស់លេខាធិការដ្ឋានចំពោះអង្គការអន្តរជាតិមានសមត្ថកិច្ចមួយឬច្រើន ដែលគួរកត់សម្គាល់ថាលេខាធិការដ្ឋានមិនបានបំពេញមុខងារតាមចំណង់បានឡើយ។

មាត្រា ២០.- ដំណោះស្រាយជម្លោះ

១- ភាគីទាំងអស់ត្រូវដោះស្រាយនូវជម្លោះរវាងគ្នាដែលទាក់ទងទៅនឹងការបកស្រាយឬការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ តាមរយៈការចរចារឬមធ្យោបាយសន្តិវិធីផ្សេងទៀតតាមជម្រើសរបស់ពួកគេ។

២- នៅពេលដែលធ្វើសច្ចានុម័ត ការទទួលយកការអនុម័ត ឬការសុំចូលអនុសញ្ញានេះ ឬនៅពេលណាមួយក្រោយមកក្តីភាគីមួយដែលមិនមែនជាអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់អាចធ្វើប្រកាសនៅក្នុងលិខិតឧបករណ៍លាយលក្ខណ៍អក្សរដាក់ជូនកន្លែងតម្កល់ឯកសារដោយគោរពចំពោះជម្លោះណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយឬការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ គេទទួលស្គាល់នូវវិធីមួយឬទាំងពីរនៃដំណោះស្រាយជម្លោះខាងក្រោមជាចាំបាច់ក្នុងការទាក់ទងជាមួយនឹងភាគីណាមួយដែលបានទទួលយកកាតព្វកិច្ចដូចគ្នា៖

ក- មជ្ឈត្តកម្ម ដោយអនុលោមទៅតាមនីតិវិធីដែលនឹងត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និបាតភាគីក្នុងឧបសម្ពន្ធមួយកាន់តែឆាប់តាមដែលនឹងត្រូវបង្កើតនៅពេលឆាប់ៗខាងមុខ។

ខ- ការដាក់រឿងក្តីជម្លោះទៅតុលាការអន្តរជាតិដោះស្រាយ។

៣- ភាគីមួយដែលជាអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ អាចធ្វើសេចក្តីប្រកាសដោយមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងទំនាក់ទំនងទៅនឹងមជ្ឈត្តករ ដោយអនុលោមទៅនឹងនីតិវិធីយោងតាមកថាខណ្ឌទី២(ក)។

៤- សេចក្តីប្រកាសដែលបានធ្វើឡើងតាមកថាខណ្ឌទី២ ត្រូវរក្សាជាជាមានរហូតដល់ហួសពេលផុតកំណត់របស់វា ដោយអនុលោមទៅតាមសុពលភាពរបស់វា ឬរហូត

ដល់៣ខែក្រោយពេលសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការដកហូតវិញ ត្រូវបានដាក់ទៅការិយាល័យតម្កល់ឯកសារ។

៥- ការផុតកំណត់នៃសេចក្តីប្រកាស សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការដកហូតមកវិញ ឬ សេចក្តីប្រកាសថ្មីអ្វីនឹងមិនត្រូវបានប៉ះពាល់លើទម្រង់ការនៃការព្យួរទុកមុនសាលក្តីមជ្ឈត្តកម្មឬតុលាការអន្តរជាតិវិនិច្ឆ័យ លុះត្រាណាតែភាគីជម្លោះទាំងពីរយល់ព្រមផ្សេង។

៦- ប្រសិនបើភាគីជម្លោះមិនបានយល់ព្រមដូចគ្នា ឬស្របតាមនីតិវិធីណាមួយតាមកថាខណ្ឌទី២នៃអាត្រានេះ និងប្រសិនបើគេពុំមានលទ្ធភាពដោះស្រាយជម្លោះរបស់គេក្នុងរយៈពេល១២ខែ បន្ទាប់ពីសេចក្តីជូនដំណឹងដោយភាគីមួយទៅភាគីផ្សេងទៀតហើយជម្លោះនេះនៅតែកើតមានរវាងពួកគេ ជម្លោះនោះត្រូវដាក់ជូនគណៈកម្មការផ្សះផ្សាតាមសំណូមពររបស់ភាគីជម្លោះណាមួយ។ គណៈកម្មការផ្សះផ្សាជម្លោះត្រូវផ្តល់របាយការណ៍មួយភ្ជាប់ជាមួយអនុសាសន៍។ នីតិវិធីបន្ថែមទៀតដែលទាក់ទងទៅនឹងគណៈកម្មការផ្សះផ្សាជម្លោះ ត្រូវរួមបញ្ចូលទៅក្នុងឧបសម្ពន្ធមួយដែលនឹងត្រូវអនុម័តដោយសន្និបាតភាគីមិនឱ្យយឺតជាងពេលប្រជុំសន្និបាតលើកទី២ឡើយ។

មាត្រា ២១.- ការធ្វើវិសោធនកម្មអនុសញ្ញា

១- ការធ្វើវិសោធនកម្មលើអនុសញ្ញានេះអាចនឹងត្រូវធ្វើបានតាមរយៈការស្នើសុំដោយភាគីណាមួយ។

២- ការធ្វើវិសោធនកម្មនេះនឹងត្រូវបានអនុម័តក្នុងកិច្ចប្រជុំសន្និបាតភាគី។ អត្ថបទស្តីពីការធ្វើវិសោធនកម្មដែលបានស្នើសុំនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅភាគីទាំងអស់ដោយលេខាធិការដ្ឋានយ៉ាងហោចណាស់០៦(ប្រាំមួយ)ខែនៅមុនពេលប្រជុំដើម្បីស្នើសុំការអនុម័ត។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនការស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មនេះទៅប្រទេសជាហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញានេះ និងទៅការិយាល័យតម្កល់ឯកសារសម្រាប់ជាព័ត៌មាន។

៣- ភាគីទាំងអស់ត្រូវខិតខំដើម្បីឈានដល់ការព្រមព្រៀងលើការស្នើសុំធ្វើវិសោធនកម្មអនុសញ្ញានេះដោយការយល់ព្រមជាឯកច្ឆ័ន្ទ។ ប្រសិនបើការខិតខំទាំងអស់ធ្វើឡើងដោយមានការពិភាក្សាយ៉ាងល្អិតល្អន់ហើយ នៅតែពុំអាចឈានដល់ការព្រមព្រៀងទៀត ការធ្វើវិសោធនកម្មនឹងត្រូវដោះស្រាយតាមមធ្យោបាយចុងក្រោយដែលនឹងត្រូវអនុម័តដោយការបោះឆ្នោតតាមរយៈសម្លេងភាគច្រើន៣/៤(បីភាគបួន)នៃភាគីដែលវត្តមាននៅក្នុងកិច្ចប្រជុំសន្និបាតភាគី ។

៤- បញ្ជត្តិវិសោធនកម្មដែលបានធ្វើរួច ត្រូវបញ្ជូនដោយការិយាល័យតម្កល់ឯកសារ ទៅកាន់គ្រប់ភាគីទាំងអស់ដើម្បីផ្តល់សច្ចានុម័ត ទទួលយក ឬអនុម័តយល់ព្រម ។

៥- ការផ្តល់សច្ចានុម័ត ការទទួលយក ឬការយល់ព្រមលើការធ្វើវិសោធនកម្ម ត្រូវបានជូនដំណឹងទៅការិយាល័យតម្កល់ឯកសារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ វិសោធនកម្ម ដែលបានអនុម័តអនុលោមតាមវាក្យខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រានេះនឹងត្រូវចូលជាធរមាន សម្រាប់ភាគីដែលបានយល់ព្រមក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ ក្រោយថ្ងៃដែលបានតម្កល់ឯកសារនៃការធ្វើសច្ចានុម័ត ការទទួលយក ឬការយល់ព្រម យ៉ាងហោចណាស់ដោយសម្លេង៣/៤(បីភាគបួន)នៃភាគី។ បន្ទាប់មកការធ្វើវិសោធនកម្មនឹងត្រូវដាក់ជាធរមានសម្រាប់ភាគីណាមួយផ្សេងទៀតក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ ក្រោយថ្ងៃដែលភាគីនោះតម្កល់នូវលិខិតបកវណ៌នៃការធ្វើសច្ចានុម័ត ទទួលយក ឬយល់ព្រមលើការធ្វើវិសោធនកម្ម។

មាត្រា ២២.- ការអនុម័តនិងការធ្វើវិសោធនកម្មឧបសម្ពន្ធ

១- ឧបសម្ពន្ធរបស់អនុសញ្ញានេះនឹងបង្កើតជាផ្នែករួមទាំងមូល និងជាឯកសារយោងចំពោះផ្នែកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតរបស់អនុសញ្ញានេះ ហើយទន្ទឹមនេះក៏ជាសេចក្តីយោងចំពោះឧបសម្ពន្ធដទៃទៀតដែលមានស្រាប់។

២- ឧបសម្ពន្ធនឹងត្រូវបានកំណត់លក្ខខណ្ឌទៅនឹងបញ្ហានៃនីតិវិធី វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស ឬរដ្ឋបាល។

៣- នីតិវិធីខាងក្រោមនឹងអនុវត្តចំពោះការស្នើការអនុម័ត និងការចូលជាធរមាននៃឧបសម្ពន្ធបន្ថែមចំពោះអនុសញ្ញានេះ៖

ក- ឧបសម្ពន្ធបន្ថែមនឹងត្រូវបានស្នើ និងបានអនុម័តដោយយោងទៅតាមនីតិវិធីដែលបានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌទី១ វាក្យខណ្ឌទី២ និងវាក្យខណ្ឌទី៣ នៃមាត្រា២១។

ខ- ភាគីណាមួយមិនមានលទ្ធភាពដើម្បីយល់ព្រមតាមឧបសម្ពន្ធបន្ថែម ត្រូវជូនដំណឹងទៅការិយាល័យតម្កល់ឯកសារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក្នុងរយៈពេល ១ឆ្នាំគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលឯកសារពីការអនុម័តនៃឧបសម្ពន្ធបន្ថែម។ ការិយាល័យតម្កល់ឯកសារដោយមិនពន្យាពេល ត្រូវជូនដំណឹងទៅរាល់ភាគីដែលខ្លួនបានទទួលនូវសេចក្តីជូនដំណឹង។ ភាគីមួយអាចដកវិញគ្រប់ពេលនូវសេចក្តីជូនដំណឹងលើកមុននៃការមិនយល់ព្រមក្នុងការគោរពចំពោះ

ឧបសម្ពន្ធបន្ថែមនិងឧបសម្ពន្ធនោះ ហើយដែលត្រូវបានចូលជាធរមាន សម្រាប់ភាគីទាំងអស់អនុលោមតាមអនុកថាខណ្ឌ(គ)។

គ- ក្រោយរយៈពេល០១(មួយ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃនៃការផ្តល់ព័ត៌មានដោយការិយាល័យតម្កល់ឯកសារស្តីពីការអនុម័តឧបសម្ពន្ធបន្ថែមឧបសម្ពន្ធនឹងចូលជាធរមានសម្រាប់ភាគីទាំងអស់ដែលមិនបានដាក់ការជូនដំណឹងជាមុន ដោយអនុលោមទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលចែងក្នុងកថាខណ្ឌ(ខ) ខាងលើ ។

៤- លើកលែងចំពោះឧបសម្ពន្ធទីIII សំណើសុំការអនុម័តនិងការចូលជាធរមាននូវការធ្វើវិសោធនកម្មឧបសម្ពន្ធនៃអនុសញ្ញានេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមនីតិវិធីដូចគ្នានឹងការស្នើសុំការអនុម័តនិងការចូលជាធរមាននូវឧបសម្ពន្ធបន្ថែមដែរ។

៥- នីតិវិធីខាងក្រោមត្រូវអនុវត្តចំពោះការធ្វើសំណើ ការអនុម័ត និងការចូលជាធរមាននូវវិសោធនកម្មឧបសម្ពន្ធទីIII៖

ក- ការធ្វើវិសោធនកម្មនឹងត្រូវបានស្នើសុំនិងអនុម័តយោងទៅតាមនីតិវិធីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥ ដល់៩ និងវាក្យខណ្ឌទី២ នៃមាត្រា២១។

ខ- សន្និបាតភាគីត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តលើការអនុម័តរបស់ខ្លួនដោយការឯកភាពជាឯកច្ឆ័ន្ទ។

គ- សេចក្តីសម្រេចចិត្តមួយដើម្បីធ្វើវិសោធនកម្មឧបសម្ពន្ធទីIII នឹងត្រូវធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានដឹងភ្លាមទៅភាគីទាំងអស់ដោយការិយាល័យតម្កល់ឯកសារ។ សេចក្តីវិសោធនកម្មនឹងត្រូវដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការសម្រាប់គ្រប់ភាគីទាំងអស់នៅថ្ងៃដូចបានកំណត់ក្នុងសេចក្តីសម្រេច។

៦- ប្រសិនបើឧបសម្ពន្ធបន្ថែមឬការធ្វើវិសោធនកម្មចំពោះឧបសម្ពន្ធមួយត្រូវបានទាក់ទងនឹងការធ្វើវិសោធនកម្មអនុសញ្ញានេះ ឧបសម្ពន្ធបន្ថែមឬការធ្វើវិសោធនកម្មនោះនឹងមិនត្រូវបានចូលជាធរមានទេរហូតដល់ពេលមួយដែលការធ្វើវិសោធនកម្មនៃអនុសញ្ញានេះបានចូលជាធរមាន។

មាត្រា ២៣.- សិទ្ធិបោះឆ្នោត

១- ភាគីនីមួយៗរបស់អនុសញ្ញានេះត្រូវមានសិទ្ធិបោះឆ្នោតដោយ១សម្លេង លើកលែងករណីដូចបានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌទី២ខាងក្រោម។

២- ផ្អែកលើសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចមួយត្រូវប្រើសិទ្ធិរបស់គេដើម្បីបោះឆ្នោត ដោយចំនួនសម្លេងស្មើនឹងចំនួនសមាជិករដ្ឋរបស់ខ្លួនដែលជា

ភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ។ អង្គការនេះនឹងមិនត្រូវប្រើសិទ្ធិរបស់គេដើម្បីបោះឆ្នោតទេ ប្រសិនបើរដ្ឋរបស់គេបានប្រើសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើការបោះឆ្នោតនិងផ្ទុយមកវិញ។

៣- គោលបំណងនានានៃអនុសញ្ញានេះ "ភាគីដែលមានវត្តមាននិងបោះឆ្នោត" មានន័យថាជាភាគីវត្តមាននិងសម្តែងនូវសម្លេងឆ្នោតវិជ្ជមានឬអវិជ្ជមាន។

មាត្រា ២៤.- ការចុះហត្ថលេខា

អនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវបើកចំហរដើម្បីចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងរ៉ូថឺដាម (Rotterdam) សម្រាប់រដ្ឋទាំងអស់និងអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៨ នៅទីស្នាក់ការកណ្តាលអង្គការសហប្រជាជាតិនាទីក្រុងញូវយ៉ក ពីថ្ងៃទី១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។

មាត្រា ២៥.- ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការសុំចូល

១- អនុសញ្ញានេះត្រូវដាក់ឱ្យផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក ឬយល់ព្រមដោយរដ្ឋ និងដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ច។ វានឹងបើកទូលាយសម្រាប់ការសុំចូលដោយរដ្ឋ និងដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ចាប់ពីថ្ងៃដែលអនុសញ្ញានេះបានបិទលែងឱ្យមានការចុះហត្ថលេខា។ លិខិតូបករណ៍សម្រាប់ធ្វើសច្ចានុម័តការទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការសុំចូលនឹងត្រូវតម្កល់ទុកនៅការិយាល័យតម្កល់ឯកសារ។

២- អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចណាមួយដែលក្លាយទៅជាភាគីរបស់អនុសញ្ញានេះដោយពុំមានសមាជិកនៃរដ្ឋណាមួយរបស់ខ្លួនជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវអនុវត្តកាតព្វកិច្ចទាំងអស់របស់អនុសញ្ញានេះ។ ក្នុងករណីដែលសមាជិករដ្ឋមួយឬច្រើននៃអង្គការនេះ ជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ អង្គការនេះនិងសមាជិករបស់ខ្លួននឹងត្រូវសម្រេចលើការទទួលខុសត្រូវរៀងៗខ្លួន ដើម្បីអនុវត្តការកិច្ចរបស់គេក្រោមអនុសញ្ញានេះ។ ក្នុងករណីនេះ អង្គការនិងរដ្ឋជាសមាជិករបស់គេនឹងមិនត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិប្រជែងគ្នាក្រោមអនុសញ្ញានេះឡើយ។

៣- ក្នុងលិខិតូបករណ៍សម្រាប់ការផ្តល់សច្ចានុម័ត ការទទួលយក ការយល់ព្រម ការអនុម័ត ឬការសុំចូល អង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ ត្រូវធ្វើការប្រកាសនូវវិសាលភាពដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ចំពោះអ្វីដែលបានគ្រប់គ្រងដោយអនុសញ្ញានេះ។ អង្គការបែបនេះត្រូវជូនដំណឹងផងដែរទៅការិយាល័យតម្កល់ឯកសារដែលមានការៈជូនដំណឹងទៅភាគីផ្សេងៗនូវអ្វីដែលទាក់ទងនឹងការកែប្រែនូវវង់ដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ២៦.- ការចូលជាធរមាន

១- អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់តម្កល់លិខិតូបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចានុម័ត ការទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការសុំចូលចំនួន៥០។

២- សម្រាប់ប្រទេសនីមួយៗឬអង្គការសមាហរណកម្មក្នុងតំបន់ដែលផ្តល់សច្ចានុម័ត ទទួលយក ឬយល់ព្រមលើអនុសញ្ញានេះ ឬក៏សុំចូលជាសមាជិកក្រោយពីការដាក់តម្កល់លិខិតូបករណ៍ទី៥០ នៃការផ្តល់សច្ចានុម័ត ការទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការសុំចូលអនុសញ្ញានោះមក អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល ៩០ថ្ងៃក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការតម្កល់លិខិតូបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចានុម័ត ការទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការសុំចូលនៃរដ្ឋ ឬអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន។

៣-សម្រាប់គោលបំណងនៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី១និងទី២ លិខិតូបករណ៍ណាមួយដែលបានដាក់តម្កល់ដោយអង្គការសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់នឹងមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលបន្ថែមឡើយចំពោះឯកសារបែបបទដែលត្រូវបានដាក់តម្កល់ដោយប្រទេសជាសមាជិករបស់អង្គការនោះឡើយ។

មាត្រា ២៧.- ការបម្រុងទុក

មិនមានការបម្រុងទុកណាមួយដែលត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះអនុសញ្ញានេះទេ។

មាត្រា ២៨.- ការដកចេញ

១- នៅគ្រប់ពេលក្រោយរយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានសម្រាប់ភាគីណាមួយ ភាគីនោះអាចដកខ្លួនចេញពីអនុសញ្ញាដោយធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅការិយាល័យតម្កល់ឯកសារ។

២- ការដកចេញនឹងចូលជាធរមាននៅថ្ងៃផុតកំណត់រយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលការិយាល័យតម្កល់ឯកសារទទួលចេញសេចក្តីជូនដំណឹងពីការដកចេញ ឬលើកាលបរិច្ឆេទចុងក្រោយ ដូចបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងដែលបានដកខ្លួន។

មាត្រា ២៩.- ការិយាល័យតម្កល់ឯកសារ

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃអង្គការសហប្រជាជាតិគឺជាការិយាល័យតម្កល់ឯកសាររបស់អនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ៣០.- អត្ថបទឯយថាភូត

ឯកសារច្បាប់ដើមផ្លូវការនៃអនុសញ្ញានេះមានជាអក្សរ អារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្សី និងអេស្ប៉ាញ មានតម្លៃផ្លូវការដូចគ្នា និងត្រូវតម្កល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាពការចុះហត្ថលេខា ខាងក្រោមត្រូវបានផ្តល់អំណាចចំពោះការចូលជាធរមាន ហើយបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ។

ធ្វើនៅវ៉ូចឺដាម ថ្ងៃទីដប់ ខែកញ្ញា ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបី។

ឧបសម្ព័ន្ធទី I
តម្រូវការព័ត៌មានសម្រាប់សេចក្តីជូនដំណឹងដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៥

សេចក្តីជូនដំណឹងរួមមាន៖

១-លក្ខណសម្បត្តិ អត្តសញ្ញាណកម្ម និងការប្រើប្រាស់

ក- ឈ្មោះទូទៅ។

ខ- ឈ្មោះគីមីដោយយោងទៅតាមនាមលើទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិ(ឧទាហរណ៍៖ សហភាពអន្តរជាតិនៃភាពសុទ្ធ និងគីមីសាស្ត្រអនុវត្ត(IUPAC))ដែលនាមលើនេះមាន។

គ- ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្មនិងឈ្មោះនៃការរៀបចំផលិត។

ឃ-លេខកូដតាម លេខកូដសង្ខេបសៀកម្មសារធាតុគីមី(CAS) ឬតាមប្រព័ន្ធសុខដុមនីយកម្ម លេខកូដគយ និងលេខកូដផ្សេងទៀត។

ង- ព័ត៌មានស្តីពីចំណាត់ថ្នាក់គ្រោះថ្នាក់នៅពេលដែលសារធាតុគីមីជាកម្មវត្ថុដែលត្រូវចាត់ថ្នាក់។

ច- ការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមី។

ឆ- លក្ខណៈរូបគីមី ភាពពុលវិទ្យា និងភាពពុលវិទ្យាបរិស្ថាន។

២- វិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ

ក- ព័ត៌មានជាក់លាក់ស្តីពីវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ៖

១- សេចក្តីសង្ខេបស្តីពីវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។

២- ឯកសារយោងផ្លូវច្បាប់។

៣- កាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។

៤- ការបញ្ជាក់លើវិធានការចុងក្រោយត្រូវបានប្រើលើមូលដ្ឋានហានិភ័យក្នុងការវាយតម្លៃភាពមានគ្រោះថ្នាក់ ហើយប្រសិនបើព័ត៌មាននៃការវាយតម្លៃទាំងនេះ គ្របដណ្តប់ការយោងទៅនឹងឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធ។

៥- ហេតុផលដែលបណ្តាលឱ្យមានវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយពាក់ព័ន្ធនឹងសុខភាពមនុស្ស រួមមានសុខភាពរបស់កម្មករ និងអ្នកប្រើប្រាស់ឬបរិស្ថាន។

៦- សេចក្តីសង្ខេបពីហានិភ័យ និង ភាពមានគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយកើត

ឡើងដោយសារសារធាតុគីមីចំពោះសុខភាពមនុស្ស រួមមានសុខភាពរបស់កម្មករនិងអ្នកប្រើប្រាស់ ឬបរិស្ថានព្រមទាំងប្រសិទ្ធភាពរំពឹងទុកនៃវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។

ខ- ចំណាត់ថ្នាក់ ឬ បណ្តាចំណាត់ថ្នាក់សារធាតុគីមីដែលវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយត្រូវបានអនុវត្តជាមួយនូវចំណាត់ថ្នាក់នីមួយៗរួមមាន៖

១- ការប្រើប្រាស់ឬការប្រើប្រាស់ទាំងឡាយដែលត្រូវបានហាមឃាត់ដោយវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។

២- ការប្រើប្រាស់ឬការប្រើប្រាស់ទាំងឡាយណាដែលនៅរក្សាការអនុញ្ញាតឱ្យនាំចូល នាំចេញ និងប្រើប្រាស់នៅឡើយ។

៣- ការប៉ាន់ស្មានបរិមាណសារធាតុគីមីដែលបានផលិត នាំចូល នាំចេញ និងប្រើប្រាស់បើមានលទ្ធភាព។

គ- ការបញ្ជាក់ចំពោះលទ្ធភាពពង្រីកនូវវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយដូចគ្នាទៅដល់រដ្ឋ និងតំបន់ទាំងឡាយផ្សេងទៀត។

ឃ- ទំនាក់ទំនងព័ត៌មានទាំងឡាយរួមមាន៖

១- ការវាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់ទាំងឡាយទៅលើសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៃវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ។

២- ព័ត៌មានស្តីពីវិធានការជំនួសផ្សេងទៀតនិងទំនាក់ទំនងហានិភ័យរបស់វាដែលមានស្រាប់ដូចជា ៖

- វិធានការចម្រុះនៃការគ្រប់គ្រងសមាសភាពចង្រៃ
- កិច្ចប្រតិបត្តិផ្នែកឧស្សាហកម្ម និង កែច្នៃទាំងឡាយរួមមានបច្ចេកវិទ្យាទំនើបជាដើម។

ឧបសម្ព័ន្ធទី II

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ចុះបញ្ជីឈ្មោះសារធាតុគីមីហាមឃាត់ ឬសារធាតុគីមីស្ថិតក្នុងលក្ខខណ្ឌគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី III

ក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញនូវសេចក្តីជូនដំណឹងទាំងឡាយផ្តល់ជូនដោយលេខាធិការដ្ឋាន អនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី៥នៃមាត្រា៥ គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមីត្រូវ៖

ក- បញ្ជាក់អះអាងថាវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីការពារដល់សុខភាពមនុស្សឬបរិស្ថាន។

ខ- បង្កើតវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ ត្រូវបានអនុវត្តដោយសារហេតុបច្ច័យនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ។ ការវាយតម្លៃនេះនឹងត្រូវផ្អែកលើការពិនិត្យលើទិន្នន័យវិទ្យាសាស្ត្រក្នុងបរិបទនៃស្ថានភាពទូទៅទាំងឡាយចំពោះភាគីដែលស្នើ។ ក្នុងគោលបំណងនៃឯកសារដែលផ្តល់ជូនត្រូវបង្ហាញថា៖

  ១- ទិន្នន័យត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមវិធីសាស្ត្រដែលទទួលស្គាល់តាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ។

  ២- ការពិនិត្យឡើងវិញលើទិន្នន័យត្រូវបានអនុវត្តនិងចងក្រងជាឯកសារតាមគោលការណ៍និងវិធានវិទ្យាសាស្ត្រដែលមានការទទួលស្គាល់ជាទូទៅ។

  ៣- វិធានការច្បាប់ចុងក្រោយត្រូវបានផ្អែកលើការវាយតម្លៃហានិភ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៅក្នុងភាគីកំពុងអនុវត្ត។

គ- ការពិចារណាលើវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ ផ្តល់នូវមូលដ្ឋានទូលំទូលាយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីការចុះបញ្ជីឈ្មោះសារធាតុគីមីក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទីIII ឱ្យបានត្រឹមត្រូវដោយរាប់បញ្ចូល៖

  ១- វិធានការច្បាប់ចុងក្រោយដែលបាននាំទៅដល់ការកាត់បន្ថយនូវបរិមាណសារធាតុគីមីដែលបានប្រើប្រាស់ឬក៏ចំនួននៃការប្រើប្រាស់របស់វា។

  ២- វិធានការច្បាប់ចុងក្រោយដែលបាននាំទៅដល់ការកាត់បន្ថយហានិភ័យជាក់លាក់មួយឬសង្ឃឹមថានឹងកាត់បន្ថយនូវហានិភ័យយ៉ាងសំខាន់ចំពោះសុខភាពមនុស្សឬបរិស្ថានចំពោះភាគីដែលបានផ្តល់សេចក្តីជូនដំណឹង។

៣- ការពិចារណាទាំងឡាយដែលនាំដល់ការចាប់ផ្តើមអនុវត្តវិធានការច្បាប់ចុងក្រោយ អាចអនុវត្តបានត្រឹមតែក្នុងតំបន់ភូមិសាស្ត្រកំណត់ឬក៏ក្នុងកាលៈទេសៈផ្សេងទៀតបាន។

៤- កស្តុតាងចំពោះការបន្តធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិសារធាតុគីមី។

ឃ- ត្រូវរាប់បញ្ចូលថាការប្រើប្រាស់ខុសដោយចេតនាមិនមែនជាហេតុផលដើម្បីចុះបញ្ជីឈ្មោះសារធាតុគីមីនោះក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII ឡើយ។

ឧបសម្ពន្ធទី III [1]

សារធាតុគីមីដែលជាកំណត់ត្រាមានតិចតួចនៃការយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុន

ឈ្មោះសារធាតុគីមី	សម្រង់លេខកូដ តាមប្រព័ន្ធ CAS	ចំណាត់ថ្នាក់
2,4,5-T ព្រមទាំងអំបិល និងអេស្ទែរបស់វា	93-76-5 *	ថ្នាំកសិកម្ម
Aldrin	309-00-2	ថ្នាំកសិកម្ម
Binapacryl	485-31-4	ថ្នាំកសិកម្ម
Captafol	2425-06-1	ថ្នាំកសិកម្ម
Chlordane	57-74-9	ថ្នាំកសិកម្ម
Chlordimeform	6164-98-3	ថ្នាំកសិកម្ម
Chlorobenzilate	510-15-6	ថ្នាំកសិកម្ម
DDT	50-29-3	ថ្នាំកសិកម្ម
Dieldrin	60-57-1	ថ្នាំកសិកម្ម
Dinitro-orthocresol (DNOC) និងអំបិលរបស់វា(រួមមានអំបិលអាម៉ូញ៉ូម អំបិលប៉ូតាស្យូម និងអំបិលសូដ្យូម)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	ថ្នាំកសិកម្ម
Dinoseb និងអំបិល និងអេស្ទែររបស់វា	88-85-7 *	ថ្នាំកសិកម្ម
1,2-dibromoethane (EDB)	106-93-4	ថ្នាំកសិកម្ម
Ethyllene dichloride	107-06-2	ថ្នាំកសិកម្ម
Ethylen oxide	75-21-8	ថ្នាំកសិកម្ម
Fluoroacetamide	640-19-7	ថ្នាំកសិកម្ម
HCH (mixed isomers)	608-73-1	ថ្នាំកសិកម្ម
Heptachlor	76-44-8	ថ្នាំកសិកម្ម
Hexachlorobenzene	118-74-1	ថ្នាំកសិកម្ម
Lindane	58-89-9	ថ្នាំកសិកម្ម
សមាសធាតុបារតរួមមាន៖ សមាសធាតុ អសរីរាង្គបារត, alkyl Mercury compounds and 2loxyalkyl and aryl mercury Compound		ថ្នាំកសិកម្ម
Monocrotophos	6923-22-4	ថ្នាំកសិកម្ម
Parathion	56-38-2	ថ្នាំកសិកម្ម
Pentachlorophenol and salts and esters	87-86-5 *	ថ្នាំកសិកម្ម
Toxaphene	8001-35-2	ថ្នាំកសិកម្ម
All tributyltin compound including :		ថ្នាំកសិកម្ម

-Tributyltin oxide -Tributyltin fluoride -Tributyltin methacrylate -Tributyltin benzoate -Tributyltin chloride -Tributyltin linoleate -Tributyltin naphthenate	 56-35-9 1983-10-4 2155-70-6 4342-36-3 1461-22-9 24124-25-2 8540-17-2	
ទម្រង់ផ្សំជាម្សៅហុយដែលមានល្បាយផ្សំនៃ៖ - Benomyl ≥ 7 ភាគរយ - Carbofuran ≥ 10 ភាគរយ - Thiram ≥ 15 ភាគរយ	 17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់
(1) Monocrotophos (សមាសធាតុរាវលាយដែលមានធាតុគីមីសកម្មច្រើនជាង ៦០០ ក្រាម/លីត្រ)	6923-22-4	ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់
Methamidophos (សមាសធាតុរាវលាយដែលមានធាតុគីមីសកម្មច្រើនជាង ៦០០ ក្រាម/លីត្រ)	10265-92-6	ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់
Phosphamidon (សមាសធាតុរាវលាយដែលមានធាតុគីមីសកម្មច្រើនជាង ៩០០០ ក្រាម/លីត្រ)	13171-21-6 (mixture, (E)&(Z) isomers 23783-98-4((Z)-isomer) 297-99-4((E)-isomer)	ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់
Methyl-parathion (កំហាប់រាវដែលមានធាតុសកម្ម ≥១៩.៥% និងជាម្សៅដែលមានធាតុសកម្ម ≥ ១.៥%)	298-00-0	ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់
Asbestos: - Actinolite	 77536-66-4	ឧស្សាហកម្ម

- Anthophyllite	77536-67-5	ឧស្សាហកម្ម
- Amosite	12172-73-5	ឧស្សាហកម្ម
- Crocidolite	12001-28-4	ឧស្សាហកម្ម
- Tremolite	77536-68-6	ឧស្សាហកម្ម
Polybrominated biphenyls(PBB)	36355-01(hexa-) 27858-07-7(octa 13654-09-6(deca-)	ឧស្សាហកម្ម
Polychlorinated biphenyls(PCB)	1336-36-3	ឧស្សាហកម្ម
Polychlorinated terphenyls(PCT)	61788-33-8	ឧស្សាហកម្ម
Tetraethyl lead	78-00-2	ឧស្សាហកម្ម
Tetramethyl lead	75-74-1	ឧស្សាហកម្ម
Tris (2,3-dibromopropyl) phosphate	126-72-7	ឧស្សាហកម្ម

(*) គឺជាលេខ CAS តែមួយគត់នៃសមាសធាតុមេត្រូវបានចុះបញ្ជី។ សម្រាប់បញ្ជីនៃលេខកូដ CAS ការយោងអាចត្រូវធ្វើនៅក្នុងបណ្ដាឯកសារណែនាំទាក់ទងនឹងសេចក្ដីសម្រេច។

(1) ត្រូវបានវិសោធកម្មដោយកិច្ចប្រជុំលើកដំបូងនៃសន្និសីទស្ដីពីភាគីនៃសេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួន លេខ RC-1/3 ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ និងកិច្ចប្រជុំលើកទី៤នៃសន្និសីទស្ដីពីភាគីនៃសេចក្ដីសម្រេចរបស់ខ្លួនលេខ RC-4/5 ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨។

ឧបសម្ព័ន្ធទី IV
ព័ត៌មានឯកលក្ខណៈពិនិច្ឆ័យសម្រាប់ចុះបញ្ជី
ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំមានគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី III

ផ្នែកទី១៖ ឯកសារដែលត្រូវចាមចារពីភាគីជាក់សំណើ

សំណើដែលធ្វើអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី១នៃមាត្រា៦ ត្រូវមានឯកសារគ្រប់គ្រាន់ដែលរួមមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោម៖

ក- ឈ្មោះផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំមានគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់

ខ- ឈ្មោះសារធាតុសកម្មឬសមាសធាតុក្នុងរូបមន្តថ្នាំកសិកម្ម

គ- បរិមាណធៀបនៃសារធាតុសកម្មក្នុងផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំ

ឃ- ប្រភេទផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំ

ង- ឈ្មោះពាណិជ្ជកម្មនិងឈ្មោះផលិតករប្រសិនបើមាន

ច- វិធីនៃការប្រើប្រាស់ទូទៅនិងត្រូវបានទទួលស្គាល់នៃផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំនៅក្នុងភាគីជាក់សំណើ

ឆ- ការពណ៌នាច្បាស់លាស់អំពីឧប្បត្តិហេតុដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាដោយរាប់បញ្ចូលទាំងឥទ្ធិពលអាក្រក់ និង វិធីនៃការប្រើប្រាស់ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មលាយផ្សំនោះ

ជ- ភាគីជាក់សំណើ ត្រូវចាត់វិធានការរដ្ឋបាលច្បាប់ឬវិធានការផ្សេងទៀតដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងឧប្បត្តិហេតុទាំងនោះ។

ផ្នែកទី២៖ ព័ត៌មានត្រូវប្រមូលដោយលេខាធិការដ្ឋាន

អនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៦ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវប្រមូលព័ត៌មានដែលទាក់ទងនឹងផលិតផលលាយផ្សំរួមមាន៖

ក- លក្ខណៈរូប-គីមី លក្ខណៈភាពពុលវិទ្យា និងភាពពុលវិទ្យាបរិស្ថាននៃផលិតផល

ខ- អត្ថិភាពនៃការកំណត់លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ឬហាមប្រើប្រាស់នៅក្នុងរដ្ឋដទៃទៀត

គ- ព័ត៌មានស្តីពីឧប្បត្តិហេតុដែលទាក់ទងនឹងផលិតផលផ្សំនៅក្នុងរដ្ឋដទៃ

ឃ- ព័ត៌មានដែលស្នើដោយភាគីដទៃ អង្គការអន្តរជាតិ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលឬពីប្រភពដទៃទៀតទាំងថ្នាក់ជាតិឬអន្តរជាតិ

ង- ការវាយតម្លៃហានិភ័យឬគ្រោះថ្នាក់ប្រសិនបើមាន

ច- ការចង្អុលបង្ហាញប្រសិនបើមាន អំពីសៀលភាពក្នុងការប្រើប្រាស់រូបមន្តថ្នាំកសិកម្មដូចជាចំនួននៃការចុះបញ្ជី ផលិតកម្ម ឬបរិមាណនៃការលក់

ឆ- ផលិតផលថ្នាំកសិកម្មណាយផ្សំផ្សេងៗទៀតមានចោទជាបញ្ហានិងឧប្បត្តិហេតុទាក់ទងនឹងរូបមន្តផ្សំទាំងនោះប្រសិនបើមាន

ជ- ការជំនួសដោយការអនុវត្តវិធានការការពារសមាសភាពចង្រៃ

ឈ- ព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតដែលគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមីបានផ្តល់ជាអត្តសញ្ញាណ។

ផ្នែកទី៣: លក្ខណវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការចុះបញ្ជីផលិតផលថ្នាំកសិកម្មណាយផ្សំគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់ក្នុងឧបសម្ពន្ធទី III

ក្នុងការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញលើសំណើដែលបញ្ជូនដោយលេខាធិការដ្ឋានអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី៥ នៃមាត្រា៦ គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យសារធាតុគីមី ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

ក- ភាពជឿជាក់លើកស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថាការប្រើប្រាស់នូវផលិតផលថ្នាំកសិកម្មត្រូវបានគេរាយការណ៍អំពីឧប្បត្តិហេតុដែលអនុលោមទៅតាមការអនុវត្តជាទូទៅ និងទទួលស្គាល់នៅក្នុងភាគីស្នើសុំ។

ខ- ភាពទំនាក់ទំនងនៃឧប្បត្តិហេតុទាំងនោះចំពោះរដ្ឋដទៃទៀតដែលមានអាកាសធាតុលក្ខខណ្ឌនិងវិធីនៃការប្រើផលិតផលណាយផ្សំដូចគ្នា។

គ- អត្ថិភាពនៃការដាក់លក្ខខណ្ឌការប្រើប្រាស់ និងអ្នកអនុវត្តពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកទិទ្យាឬបច្ចេកទេសដែលអាចមិនសមហេតុផលឬប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងរដ្ឋដទៃទៀតដែលខ្វះរចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់។

ឃ- សារសំខាន់នៃប្រសិទ្ធភាពដែលបានរាយការណ៍ទាក់ទងនឹងបរិមាណនៃការប្រើប្រាស់រូបមន្តបន្សំ។

ង- ការប្រើប្រាស់ខុសដោយចេតនាក៏មិនមែនជាហេតុផលក្នុងការចុះបញ្ជីរូបមន្តថ្នាំកសិកម្មក្នុងឧបសម្ពន្ធទីIII បានឡើយ។

ឧបសម្ពន្ធទី V
តម្រូវការព័ត៌មានសម្រាប់ការជូនដំណឹងនាំចេញ

១- សេចក្តីជូនដំណឹងនាំចេញត្រូវមានព័ត៌មានដូចខាងក្រោម៖

ក- ឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់អាជ្ញាធរជាតិរបស់ភាគីនាំចេញ និងភាគីនាំចូល

ខ- កាលបរិច្ឆេទរំពឹងទុកនៃការនាំចេញទៅកាន់ភាគីនាំចូល

គ- ឈ្មោះនៃសារធាតុគីមីដែលហាមឃាត់ឬសារធាតុគីមីស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌខ្ពស់និងសេចក្តីសង្ខេបព័ត៌មានដែលបានកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទី I ដែលត្រៀមផ្តល់ជូនលេខាធិការដ្ឋានអនុលោមតាមមាត្រា ៥។ ពេលមានសារធាតុគីមីបែបនេះលើសពី ០១ប្រភេទ ត្រូវបានដាក់លាយក្នុងល្បាយមួយឬការរៀបចំមួយព័ត៌មានបែបនេះត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់សារធាតុគីមីនីមួយៗ។

ឃ- សេចក្តីថ្លែងការណ៍បញ្ជាក់បើសិនជាស្គាល់នូវចំណាត់ថ្នាក់ជាមុននៃសារធាតុគីមី និងការប្រើប្រាស់វាពីមុនស្ថិតក្នុងចំណាត់ថ្នាក់នោះក្នុង ប្រទេសភាគីនាំចូល។

ង- ព័ត៌មានអំពីវិធានការប្រុងប្រយ័ត្នដើម្បីកាត់បន្ថយការសាយភាយនៃសារធាតុគីមី។

ច- ក្នុងករណីដែលមានការរៀបចំលាយផ្សំត្រូវបញ្ជាក់ពីកំហាប់នៃសារធាតុគីមីហាមឃាត់ឬសារធាតុគីមីស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌខ្ពស់នោះឬសារធាតុគីមីនៅក្នុងបញ្ហា។

ឆ- ឈ្មោះនិងអាសយដ្ឋានរបស់អ្នកនាំចូល។

ជ- ព័ត៌មានបន្ថែមដែលមានស្រាប់ចំពោះអាជ្ញាធរជាតិរបស់ភាគីនាំចេញអាចជាជំនួយដល់អាជ្ញាធរជាតិរបស់ភាគីនាំចូល។

២- បន្ថែមលើព័ត៌មានដែលទាក់ទងទៅនឹងកថាខណ្ឌទី ១ នៃឧបសម្ពន្ធនេះភាគីនាំចេញត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានលំអិតដែលបានកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ពន្ធទី I តាមសំណូមពររបស់ភាគីនាំចូល។

ឧបសម្ពន្ធទី VI (២)

ការដោះស្រាយជម្លោះ

ក-វិធានមជ្ឈត្តកម្ម

នីតិវិធីមជ្ឈត្តកម្មសម្រាប់គោលបំណងនៃកថាខណ្ឌទី២(ក)នៃមាត្រា២០ នៃអនុសញ្ញា រ៉ូថីជាមអំពីនីតិវិធីយល់ព្រមផ្តល់ព័ត៌មានជាមុនដល់ការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីនិងថ្នាំពុលកសិកម្ម គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ត្រូវធ្វើឡើងដូចខាងក្រោម៖

មាត្រា ១.-

១-ភាគីអាចធ្វើឧបាស្រ័យដើម្បីធ្វើមជ្ឈត្តកម្មដោយអនុលោមតាមមាត្រា២០ នៃអនុសញ្ញា ដោយធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរធ្វើជូនភាគីជម្លោះផ្សេងទៀត។ ការផ្តល់ដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវតែភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារតវ៉ារួមជាមួយនឹងឯកសារយោងផ្សេងទៀត ហើយត្រូវតែបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុនៃការធ្វើមជ្ឈត្តកម្មដោយរាប់បញ្ចូលជាពិសេសទាំងមាត្រា ទាំងឧបាយនៃអនុសញ្ញា ការបកស្រាយបន្ថែម ឬការអនុវត្តទាំងឧបាយដែលមានបញ្ហា។

២-ភាគីតវ៉ាត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់លេខាធិការដ្ឋានអំពីភាគីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើមជ្ឈត្តកម្មដោយអនុលោមតាមមាត្រា២០។ ការផ្តល់ដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃភាគីតវ៉ាត្រូវតែភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារតវ៉ារួមជាមួយនឹងឯកសារយោងផ្សេងទៀតដូចដែលបានលើកឡើងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មាននេះដល់ភាគីទាំងអស់។

មាត្រា ២.-

១-ក្នុងជម្លោះរវាងភាគីពីរត្រូវបង្កើតសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មដែលរួមមានសមាជិកបីរូប។

២-ភាគីជម្លោះនីមួយៗត្រូវចាត់តាំង(មជ្ឈត្តករ)១រូប ក្នុងមួយភាគីហើយមជ្ឈត្តករទាំង២រូបនេះ ត្រូវចាត់តាំងដោយមជ្ឈត្តករទី៣ តាមកិច្ចព្រមព្រៀងដែលត្រូវជាប្រធានសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្ម។ ប្រធានសាលាក្តីមិនត្រូវមានសញ្ជាតិដូចភាគីណាមួយដែលមានជម្លោះ និងមិនត្រូវមានអាសយដ្ឋានស្នាក់នៅក្នុងទឹកដីរបស់ភាគីណាមួយក្នុងចំណោមភាគីទាំងនោះមិនអាចធ្លាប់បម្រើការងារឱ្យភាគីណាមួយ និងមិនដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយករណីចំណុះឱ្យភាគីណាមួយឡើយ។

៣-ក្នុងជម្លោះចាប់ពីពីរភាគីឡើងទៅភាគីដែលមានប្រយោជន៍ដូចគ្នា ត្រូវចាត់តាំងមជ្ឈត្តករតែមួយរូបរួមគ្នាដោយកិច្ចព្រមព្រៀង។

៤-ភាពទំនេរណាមួយ ត្រូវបានបំពេញក្រោមបែបបទដែលបានអធិប្បាយសម្រាប់ការចាត់តាំងដំបូង។

៥-ប្រសិនបើភាគីទាំងនោះមិនយល់ស្របលើកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងមុនពេលដែលមានការចាត់តាំងប្រធានសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មត្រូវកំណត់នូវកម្មវត្ថុនៃបញ្ហា។

មាត្រា ៣.-

១-ប្រសិនបើភាគីជម្លោះណាមួយមិនបានចាត់តាំងមជ្ឈត្តករក្នុងអំឡុងពេលពីរ(២)ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលភាគីតវ៉ាទទួលការផ្តល់ដំណឹងនៃការចាត់តាំងមជ្ឈត្តករ ភាគីម្ខាងទៀតត្រូវតែផ្តល់ព័ត៌មានដល់អគ្គលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិដោយខ្លួនត្រូវធ្វើការចាត់តាំងក្នុងអំឡុងពេលពីរខែទៀត។

២-ប្រសិនបើមិនបានចាត់តាំងប្រធានសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មក្នុងអំឡុងពេលពីរខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃចាត់តាំងមជ្ឈត្តកររលើកទី២ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវធ្វើការចាត់តាំងតំណែងប្រធាននោះក្នុងរយៈពេលពីរខែបន្ទាប់តាមសំណើនៃភាគីមួយ។

មាត្រា ៤.-

សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មត្រូវកាត់សេចក្តី ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះនិងច្បាប់អន្តរជាតិ។

មាត្រា ៥.-

លុះត្រាតែភាគីជម្លោះយល់ព្រមផ្សេង សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មត្រូវកំណត់បទបញ្ជានៃនីតិវិធីរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៦.-

សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មអាចផ្តល់អនុសាសន៍លើវិធានការការពារពិសេសបណ្តោះអាសន្នផ្សេងៗតាមការស្នើរបស់ភាគីណាមួយ។

មាត្រា ៧.-

ភាគីជម្លោះត្រូវសម្រួលកិច្ចការរបស់សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្ម និងជាពិសេសត្រូវប្រើគ្រប់មធ្យោបាយតាមការចាំបាច់ដោយត្រូវ៖

ក- ផ្តល់ឯកសារ ព័ត៌មាន និងសម្ភារៈពាក់ព័ន្ធ

ខ- ជួយជំរុញនៅពេលចាំបាច់ដើម្បីកោះអញ្ជើញសាក្សីឬអ្នកជំនាញ និងទទួលកសុតាង។

មាត្រា ៨.-

ភាគីទាំងអស់រួមទាំងមជ្ឈត្តករទាំងឡាយត្រូវមានកាតព្វកិច្ចការពារការសម្ងាត់នៃព័ត៌មានផ្សេងៗដែលខ្លួនទទួលបានជាសម្ងាត់ក្នុងដំណើរការសោលាក្តីមជ្ឈត្តកម្ម។

មាត្រា ៩.-

លុះត្រាតែសាលាមជ្ឈត្តកម្មកំណត់ផ្សេងដោយមូលហេតុនៃស្ថានភាពដោយឡែកនៃករណីការការចំណាយរបស់សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្ម ត្រូវតែជាបន្ទុករបស់ភាគីជម្លោះក្នុងចំណែកស្មើគ្នា លុះត្រាតែអង្គមជ្ឈត្តករកំណត់អ្វីមួយផ្សេងដោយសារកាលៈទេសៈណាមួយដោយឡែក។ សាលាក្តីត្រូវរក្សាទុកកំណត់ត្រានៃរាល់ការចំណាយ និងត្រូវផ្តល់សេចក្តីប្រកាសការចំណាយចុងក្រោយដល់ភាគី។

មាត្រា ១០.-

ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍រួបរួមបុគ្គលនៅក្នុងកម្មវត្ថុនៃជម្លោះដែលអាចទទួលរងនូវការប៉ះពាល់ដោយសេចក្តីសម្រេចណាមួយក្នុងករណីនេះ ភាគីនោះអាចធ្វើអន្តរាគមន៍លើដំណើរការដោយមានការយល់ព្រមពីសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មបាន។

មាត្រា ១១.-

សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មអាចស្តាប់និងកំណត់នូវការតវ៉ាជំទាស់ដែលកើតឡើងដោយផ្ទាល់ចេញពីកម្មវត្ថុនៃជម្លោះ។

មាត្រា ១២.-

រាល់សេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មលើនីតិវិធីនិងខ្លឹមសារ ត្រូវធ្វើឡើងដោយការបោះឆ្នោតសម្លេងភាគច្រើននៃសមាជិក។

មាត្រា ១៣.-

១-ប្រសិនបើភាគីជម្លោះណាមួយមិនចូលខ្លួនចំពោះមុខសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មឬក៏មិនបានការពារក្តី ភាគីម្ខាងទៀតអាចស្នើដល់សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មឱ្យបន្តធ្វើការកាត់សេចក្តី។ អវត្តមានឬការខកខានរបស់ភាគីណាមួយក្នុងការការពារក្តីមិនអាចជាឧបសគ្គឬរាំងដល់ដំណើរការកាត់ក្តីឡើយ។

២-មុនពេលធ្វើការកាត់ក្តី សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មត្រូវប្រាកដខ្លួនឯងថាសេចក្តីតវ៉ាពិតជាត្រឹមត្រូវតាមអង្គហេតុនិងអង្គច្បាប់។

មាត្រា ១៤.-

សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មត្រូវអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយរបស់ខ្លួនក្នុងអំឡុងពេលប្រាំ(៥)ខែ ដោយគិតពីថ្ងៃសេចក្តីសម្រេចនោះចូលជាស្ថាពរ លើកលែងតែមានករណីចាំបាច់ណាមួយដែលត្រូវបន្លាយពេលវេលា ប៉ុន្តែមិនអាចលើសពីប្រាំ(៥)ខែទៀតឡើយ។

មាត្រា ១៥.-

សេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយរបស់សាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្ម ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងបរិបទនៃកម្មវត្ថុជម្លោះប៉ុណ្ណោះ និងត្រូវបញ្ជាក់មូលហេតុដែលយោងឱ្យបានច្បាស់។ ត្រូវរៀបបញ្ចូលឈ្មោះសមាជិកដែលចូលរួម និងកាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីសម្រេចនោះ។ សមាជិកនៃសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មណាក្តី អាចភ្ជាប់ជាមួយយោបល់ដាច់ដោយឡែក ឬយោបល់ជំទាស់ចំពោះសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយនោះ។

មាត្រា ១៦.-

សេចក្តីសម្រេចផ្លូវការ ត្រូវសម្គន្ធទៅនឹងភាគីជម្លោះ។ ការបកស្រាយលើអនុសញ្ញាដែលផ្តល់ដោយសេចក្តីសម្រេចនោះ ត្រូវតែបានចងសម្គន្ធដូចគ្នាចំពោះភាគីដែលអន្តរាគមន៍ក្រោមមាត្រា១០ខាងលើ ដោយសារតែមានការទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាដែលភាគីបានធ្វើអន្តរាគមន៍។ សេចក្តីសម្រេចមិនត្រូវបានដាក់ឱ្យឧទ្ធរណ៍ឡើយ លើកលែងតែភាគីជម្លោះបានយល់ព្រមគ្នាជាមុនលើនីតិវិធីនៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍។

មាត្រា ១៧.-

ការប្រឆាំងណាមួយដែលអាចកើតឡើងវៀងភាគីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីសម្រេចក្នុងមាត្រា១៦ខាងលើ ដូចដែលមានការបកស្រាយឬការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចនោះ អាចត្រូវបានស្នើការយល់ព្រមដោយភាគីណាមួយ ដើម្បីសុំសេចក្តីសម្រេចដោយសាលាក្តីមជ្ឈត្តកម្មដែលបានកាត់ក្តីនោះ។

ខ-ទិដ្ឋានៃការផ្សះផ្សា

នីតិវិធីនៃការផ្សះផ្សាសម្រាប់គោលបំណងនៃកថាខណ្ឌទី៦នៃមាត្រា២០ លើអនុសញ្ញាត្រូវអនុវត្តដូចតទៅ៖

មាត្រា ១.-

១-សំណើដោយភាគីជម្លោះដើម្បីបង្កើតគណៈកម្មការផ្សះផ្សានៅក្នុងកថាខណ្ឌទី៦ នៃមាត្រា២០ ត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅកាន់លេខាធិការដ្ឋាន។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវជូនព័ត៌មានបន្ទាន់ដល់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ។

២-លើកលែងតែមានការព្រមព្រៀងផ្សេង គណៈកម្មការផ្សះផ្សាត្រូវមានសមាជិកទាំងអស់៥រូបដែល២រូប ត្រូវបានតែងតាំងដោយភាគីផ្ទាល់ខ្លួន និងប្រធាន១រូប ដែលជ្រើសរើសរួមគ្នាដោយសមាជិកទាំងនោះ។

មាត្រា ២.-

ចំពោះជម្លោះរវាងភាគីពីរឬច្រើន ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍ដូចគ្នា ត្រូវតែងតាំងសមាជិករបស់ខ្លួននៃគណៈកម្មការរួមគ្នាដោយកិច្ចព្រមព្រៀង។

មាត្រា ៣.-

ប្រសិនបើភាគីណាគ្មានការតែងតាំងក្នុងអំឡុងពេល២ខែ តាមកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលរបស់លេខាធិការនូវសំណើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដូចចែងក្នុងមាត្រា១ទេនោះ អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវតែធ្វើ ការតែងតាំងប្រធាននៅក្នុងរយៈពេល២ខែ ខាងមុខទៀតតាមសំណើរបស់ភាគីនោះ។

មាត្រា ៤.-

បើសិនជាប្រធានគណៈកម្មការផ្សះផ្សាមិនទាន់ត្រូវបានជ្រើសរើសក្នុងរយៈពេលពីរ(២)ខែ ដោយសមាជិកទាំង៤របស់គណៈកម្មការដែលបានតែងតាំងអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវធ្វើការតែងតាំងប្រធាននោះក្នុងអំឡុងពេល២ខែខាងមុខតាមសំណើរបស់ភាគីនោះ។

មាត្រា ៥.-

១-លើកលែងតែមានការព្រមព្រៀងផ្សេងដោយភាគីជម្លោះ គណៈកម្មការផ្សះផ្សាត្រូវកំណត់វិធាននៃនីតិវិធីរបស់ខ្លួន។

២-ភាគីនិងសមាជិកទាំងអស់នៃគណៈកម្មការ ត្រូវមានភាតព្វកិច្ចការពារការសម្ងាត់របស់ខ្លួនដែលខ្លួនទទួលបានជាសម្ងាត់ក្នុងដំណើរការរបស់គណៈកម្មការ។

មាត្រា ៦.-

គណៈកម្មការផ្សះផ្សាត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយផ្អែកទៅលើសម្លេងឆ្នោតភាគច្រើននៃសមាជិកខ្លួន។

មាត្រា ៧.-

គណៈកម្មការផ្សះផ្សា ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ជាមួយអនុសាសន៍នៃដំណោះស្រាយលើជម្លោះក្នុងអំឡុងពេល១២ខែ ដែលភាគីទាំងអស់អាចផ្តល់ជំនឿបាន។

មាត្រា ៨.-

ការមិនយល់ព្រមណាមួយដែលគណៈកម្មការផ្សះផ្សាមានសមត្ថកិច្ចអាចពិចារណាលើបញ្ហានោះបាន គណៈកម្មការផ្ទាល់គឺជាអ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្ត។

មាត្រា ៩.-

ការចំណាយរបស់គណៈកម្មការត្រូវតែជាបន្ទុករបស់ភាគីជម្លោះ ដោយបែងចែកបន្ទុកស្មើគ្នា។ គណៈកម្មការត្រូវរក្សាទុកកំណត់ត្រានៃរាល់ការចំណាយ និងត្រូវផ្តល់សេចក្តីប្រកាសការចំណាយបញ្ចប់ដល់ភាគី។

(បកប្រែក្រៅផ្លូវការដោយនាយកដ្ឋាននីតិកម្មកសិកម្មនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ)

ROTTERDAM CONVENTION

on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade

TEXT AND ANNEXES

(Revised in 2008)

UNEP

INTRODUCTION

The dramatic growth in chemicals production and trade during the past three decades has raised both public and official concern about the potential risks posed by hazardous chemicals and pesticides. Countries lacking adequate infrastructure to monitor the import and use of these chemicals are particularly vulnerable.

In response to these concerns, the United Nations Environment Programme (UNEP) and the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO) started developing and promoting voluntary information-exchange programmes in the mid 1980's. FAO launched its International Code of Conduct on the Distribution and Use of Pesticides in 1985 and UNEP set up the London Guidelines for the Exchange of Information on Chemicals in International Trade in 1987.

Soon after, the two organizations jointly introduced the 1989 Prior Informed Consent (PIC) procedure. Jointly implemented by FAO and UNEP this programme has helped to ensure that governments have the information they need about hazardous chemicals for assessing risks and taking informed decisions on chemical imports.

Seeing the need for mandatory controls, officials attending the 1992 Rio Summit adopted Chapter 19 of Agenda 21, which called for the adoption of a legally binding instrument on the PIC procedure by the year 2000. Consequently, the FAO Council (in 1994) and the UNEP Governing Council (in 1995) mandated their executive heads to launch negotiations which lead to the finalization of the text of the Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals in International Trade in March 1998.

The Convention was adopted and opened for signature at a Conference of Plenipotentiaries in Rotterdam on 10 September 1998 and entered into force on 24 February 2004.

The first Conference of the Parties to the Rotterdam Convention (COP-1) was held in September 2004 resulting in the addition of 14 chemicals to

Annex III (decision RC-1/3) and the adoption of Annex VI on arbitration and conciliation (decision RC-1/11). The amendments to Annex III entered into force on 1 February 2005, except the deletion of the existing entries for certain severely hazardous formulations of Monocrotophos and Parathion that entered into force on 1 January 2006. Annex VI, as communicated to all Parties by the Depositary, entered into force on 11 January 2006 in accordance with paragraph 3 of Article 22 of the Convention.

The fourth Conference of the Parties (COP-4) was held in October 2008 resulting in the addition of one chemical (all tributyltin compounds) to Annex III (decision RC-4/5). This amendment to Annex III entered into force on 1 February 2009.

FAO and UNEP jointly perform the Secretariat functions for the Rotterdam Convention. Should you wish to obtain additional information about the Rotterdam Convention, please consult the website at www.pic.int.

TEXT

ROTTERDAM CONVENTION ON THE PRIOR INFORMED CONSENT PROCEDURE FOR CERTAIN HAZARDOUS CHEMICALS AND PESTICIDES IN INTERNATIONAL TRADE

The Parties to this Convention,

Aware of the harmful impact on human health and the environment from certain hazardous chemicals and pesticides in international trade,

Recalling the pertinent provisions of the Rio Declaration on Environment and Development and chapter 19 of Agenda 21 on "Environmentally sound management of toxic chemicals, including prevention of illegal international traffic in toxic and dangerous products",

Mindful of the work undertaken by the United Nations Environment Programme (UNEP) and the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO) in the operation of the voluntary Prior Informed Consent procedure, as set out in the UNEP Amended London Guidelines for the Exchange of Information on Chemicals in International Trade (hereinafter referred to as the "Amended London Guidelines") and the FAO International Code of Conduct on the Distribution and Use of Pesticides (hereinafter referred to as the "International Code of Conduct"),

Taking into account the circumstances and particular requirements of developing countries and countries with economies in transition, in particular the need to strengthen national capabilities and capacities for the management of chemicals, including transfer of technology, providing financial and technical assistance and promoting cooperation among the Parties,

Noting the specific needs of some countries for information on transit movements,

Recognizing that good management practices for chemicals should be promoted in all countries, taking into account, inter alia, the voluntary standards laid down in the International Code of Conduct and the UNEP Code of Ethics on the International Trade in Chemicals,

Desiring to ensure that hazardous chemicals that are exported from their territory are packaged and labelled in a manner that is adequately protective

of human health and the environment, consistent with the principles of the Amended London Guidelines and the International Code of Conduct,

Recognizing that trade and environmental policies should be mutually supportive with a view to achieving sustainable development,

Emphasizing that nothing in this Convention shall be interpreted as implying in any way a change in the rights and obligations of a Party under any existing international agreement applying to chemicals in international trade or to environmental protection,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international agreements,

Determined to protect human health, including the health of consumers and workers, and the environment against potentially harmful impacts from certain hazardous chemicals and pesticides in international trade,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to promote shared responsibility and cooperative efforts among Parties in the international trade of certain hazardous chemicals in order to protect human health and the environment from potential harm and to contribute to their environmentally sound use, by facilitating information exchange about their characteristics, by providing for a national decision-making process on their import and export and by disseminating these decisions to Parties.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:
(a) "Chemical" means a substance whether by itself or in a mixture or preparation and whether manufactured or obtained from nature, but does not include any living organism. It consists of the following categories: pesticide

(including severely hazardous pesticide formulations) and industrial;

(b) "Banned chemical" means a chemical all uses of which within one or more categories have been prohibited by final regulatory action, in order to protect human health or the environment. It includes a chemical that has been refused approval for first-time use or has been withdrawn by industry either from the domestic market or from further consideration in the domestic approval process and where there is clear evidence that such action has been taken in order to protect human health or the environment;

(c) "Severely restricted chemical" means a chemical virtually all use of which within one or more categories has been prohibited by final regulatory action in order to protect human health or the environment, but for which certain specific uses remain allowed. It includes a chemical that has, for virtually all use, been refused for approval or been withdrawn by industry either from the domestic market or from further consideration in the domestic approval process, and where there is clear evidence that such action has been taken in order to protect human health or the environment;

(d) "Severely hazardous pesticide formulation" means a chemical formulated for pesticidal use that produces severe health or environmental effects observable within a short period of time after single or multiple exposure, under conditions of use;

(e) "Final regulatory action" means an action taken by a Party, that does not require subsequent regulatory action by that Party, the purpose of which is to ban or severely restrict a chemical;

(f) "Export" and "import" mean, in their respective connotations, the movement of a chemical from one Party to another Party, but exclude mere transit operations;

(g) "Party" means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;

(h) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention;

(i) "Chemical Review Committee" means the subsidiary body referred to in paragraph 6 of Article 18.

ARTICLE 3

Scope of the Convention

1. This Convention applies to:

(a) Banned or severely restricted chemicals; and

(b) Severely hazardous pesticide formulations.

2. This Convention does not apply to:

(a) Narcotic drugs and psychotropic substances;

(b) Radioactive materials;

(c) Wastes;

(d) Chemical weapons;

(e) Pharmaceuticals, including human and veterinary drugs;

(f) Chemicals used as food additives;

(g) Food;

(h) Chemicals in quantities not likely to affect human health or the environment provided they are imported:

(i) For the purpose of research or analysis; or

(ii) By an individual for his or her own personal use in quantities reasonable for such use.

ARTICLE 4

Designated national authorities

1. Each Party shall designate one or more national authorities that shall be authorized to act on its behalf in the performance of the administrative functions required by this Convention.

2. Each Party shall seek to ensure that such authority or authorities have sufficient resources to perform their tasks effectively.

3. Each Party shall, no later than the date of the entry into force of this Convention for it, notify the name and address of such authority or authorities

to the Secretariat. It shall forthwith notify the Secretariat of any changes in the name and address of such authority or authorities.

4. The Secretariat shall forthwith inform the Parties of the notifications it receives under paragraph 3.

Article 5

Procedures for banned or severely restricted chemicals

1. Each Party that has adopted a final regulatory action shall notify the Secretariat in writing of such action. Such notification shall be made as soon as possible, and in any event no later than ninety days after the date on which the final regulatory action has taken effect, and shall contain the information required by Annex I, where available.

2. Each Party shall, at the date of entry into force of this Convention for it, notify the Secretariat in writing of its final regulatory actions in effect at that time, except that each Party that has submitted notifications of final regulatory actions under the Amended London Guidelines or the International Code of Conduct need not resubmit those notifications.

3. The Secretariat shall, as soon as possible, and in any event no later than six months after receipt of a notification under paragraphs 1 and 2, verify whether the notification contains the information required by Annex I. If the notification contains the information required, the Secretariat shall forthwith forward to all Parties a summary of the information received. If the notification does not contain the information required, it shall inform the notifying Party accordingly.

4.The Secretariat shall every six months communicate to the Parties a synopsis of the information received pursuant to paragraphs 1 and 2, including information regarding those notifications which do not contain all the information required by Annex I.

5. When the Secretariat has received at least one notification from each of two Prior Informed Consent regions regarding a particular chemical that it has verified meet the requirements of Annex I, it shall forward them to the Chemical Review Committee. The composition of the Prior Informed Consent

regions shall be defined in a decision to be adopted by consensus at the first meeting of the Conference of the Parties.

6. The Chemical Review Committee shall review the information provided in such notifications and, in accordance with the criteria set out in Annex II, recommend to the Conference of the Parties whether the chemical in question should be made subject to the Prior Informed Consent procedure and, accordingly, be listed in Annex III.

ARTICLE 6

Procedures for severely hazardous pesticide formulations

1. Any Party that is a developing country or a country with an economy in transition and that is experiencing problems caused by a severely hazardous pesticide formulation under conditions of use in its territory, may propose to the Secretariat the listing of the severely hazardous pesticide formulation in Annex III. In developing a proposal, the Party may draw upon technical expertise from any relevant source. The proposal shall contain the information required by part 1 of Annex IV.

2. The Secretariat shall, as soon as possible, and in any event no later than six months after receipt of a proposal under paragraph 1, verify whether the proposal contains the information required by part 1 of Annex IV. If the proposal contains the information required, the Secretariat shall forthwith forward to all Parties a summary of the information received. If the proposal does not contain the information required, it shall inform the proposing Party accordingly.

3. The Secretariat shall collect the additional information set out in part 2 of Annex IV regarding the proposal forwarded under paragraph 2.

4. When the requirements of paragraphs 2 and 3 above have been fulfilled with regard to a particular severely hazardous pesticide formulation, the Secretariat shall forward the proposal and the related information to the Chemical Review Committee.

5. The Chemical Review Committee shall review the information provided in the proposal and the additional information collected and, in accordance with

the criteria set out in part 3 of Annex IV, recommend to the Conference of the Parties whether the severely hazardous pesticide formulation in question should be made subject to the Prior Informed Consent procedure and, accordingly, be listed in Annex III.

ARTICLE 7

Listing of chemicals in Annex III

1. For each chemical that the Chemical Review Committee has decided to recommend for listing in Annex III, it shall prepare a draft decision guidance document. The decision guidance document should, at a minimum, be based on the information specified in Annex I, or, as the case may be, Annex IV, and include information on uses of the chemical in a category other than the category for which the final regulatory action applies.

2. The recommendation referred to in paragraph 1 together with the draft decision guidance document shall be forwarded to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall decide whether the chemical should be made subject to the Prior Informed Consent procedure and, accordingly, list the chemical in Annex III and approve the draft decision guidance document.

3. When a decision to list a chemical in Annex III has been taken and the related decision guidance document has been approved by the Conference of the Parties, the Secretariat shall forthwith communicate this information to all Parties.

ARTICLE 8

Chemicals in the voluntary Prior Informed Consent procedure

For any chemical, other than a chemical listed in Annex III, that has been included in the voluntary Prior Informed Consent procedure before the date of the first meeting of the Conference of the Parties, the Conference of the Parties shall decide at that meeting to list the chemical in Annex III, provided that it is satisfied that all the requirements for listing in that Annex have been fulfilled.

ARTICLE 9

Removal of chemicals from Annex III

1. If a Party submits to the Secretariat information that was not available at the time of the decision to list a chemical in Annex III and that information indicates that its listing may no longer be justified in accordance with the relevant criteria in Annex II or, as the case may be, Annex IV, the Secretariat shall forward the information to the Chemical Review Committee.

2. The Chemical Review Committee shall review the information it receives under paragraph 1. For each chemical that the Chemical Review Committee decides, in accordance with the relevant criteria in Annex II or, as the case may be, Annex IV, to recommend for removal from Annex III, it shall prepare a revised draft decision guidance document.

3. A recommendation referred to in paragraph 2 shall be forwarded to the Conference of the Parties and be accompanied by a revised draft decision guidance document. The Conference of the Parties shall decide whether the chemical should be removed from Annex III and whether to approve the revised draft decision guidance document.

4. When a decision to remove a chemical from Annex III has been taken and the revised decision guidance document has been approved by the Conference of the Parties, the Secretariat shall forthwith communicate this information to all Parties.

ARTICLE 10

Obligations in relation to imports of chemicals listed in Annex III

1. Each Party shall implement appropriate legislative or administrative measures to ensure timely decisions with respect to the import of chemicals listed in Annex III.

2. Each Party shall transmit to the Secretariat, as soon as possible, and in any event no later than nine months after the date of dispatch of the decision guidance document referred to in paragraph 3 of Article 7, a response concerning the future import of the chemical concerned. If a Party modifies this response, it shall forthwith submit the revised response to the Secretariat.

3. The Secretariat shall, at the expiration of the time period in paragraph 2, forthwith address to a Party that has not provided such a response, a written request to do so. Should the Party be unable to provide a response, the Secretariat shall, where appropriate, help it to provide a response within the time period specified in the last sentence of paragraph 2 of Article 11.

4. A response under paragraph 2 shall consist of either:

(a) A final decision, pursuant to legislative or administrative measures:
(i) To consent to import;
(ii) Not to consent to import; or
(iii) To consent to import only subject to specified conditions; or

(b) An interim response, which may include:
(i) An interim decision consenting to import with or without specified conditions, or not consenting to import during the interim period;
(ii) A statement that a final decision is under active consideration;
(iii) A request to the Secretariat, or to the Party that notified the final regulatory action, for further information;
(iv) A request to the Secretariat for assistance in evaluating the chemical.

5. A response under subparagraphs (a) or (b) of paragraph 4 shall relate to the category or categories specified for the chemical in Annex III.

6. A final decision should be accompanied by a description of any legislative or administrative measures upon which it is based.

7. Each Party shall, no later than the date of entry into force of this Convention for it, transmit to the Secretariat responses with respect to each chemical listed in Annex III. A Party that has provided such responses under the Amended London Guidelines or the International Code of Conduct need not resubmit those responses.

8. Each Party shall make its responses under this Article available to those concerned within its jurisdiction, in accordance with its legislative or administrative measures.

9. A Party that, pursuant to paragraphs 2 and 4 above and paragraph 2 of Article 11, takes a decision not to consent to import of a chemical or to consent to its import only under specified conditions shall, if it has not already

done so, simultaneously prohibit or make subject to the same conditions:

(a) Import of the chemical from any source; and

(b) Domestic production of the chemical for domestic use.

10. Every six months the Secretariat shall inform all Parties of the responses it has received. Such information shall include a description of the legislative or administrative measures on which the decisions have been based, where available. The Secretariat shall, in addition, inform the Parties of any cases of failure to transmit a response.

Article 11

Obligations in relation to exports of chemicals listed in Annex III

1. Each exporting Party shall:

(a) Implement appropriate legislative or administrative measures to communicate the responses forwarded by the Secretariat in accordance with paragraph 10 of Article 10 to those concerned within its jurisdiction;

(b) Take appropriate legislative or administrative measures to ensure that exporters within its jurisdiction comply with decisions in each response no later than six months after the date on which the Secretariat first informs the Parties of such response in accordance with paragraph 10 of Article 10;

(c) Advise and assist importing Parties, upon request and as appropriate:

(i) To obtain further information to help them to take action in accordance with paragraph 4 of Article 10 and paragraph 2 (c) below; and

(ii) To strengthen their capacities and capabilities to manage chemicals safely during their life-cycle.

2. Each Party shall ensure that a chemical listed in Annex III is not exported from its territory to any importing Party that, in exceptional circumstances, has failed to transmit a response or has transmitted an interim response that does not contain an interim decision, unless:

(a) It is a chemical that, at the time of import, is registered as a chemical in the importing Party; or

(b) It is a chemical for which evidence exists that it has previously been used in, or imported into, the importing Party and in relation to which no regulatory action to prohibit its use has been taken; or

(c) Explicit consent to the import has been sought and received by the exporter through a designated national authority of the importing Party. The importing Party shall respond to such a request within sixty days and shall promptly notify the Secretariat of its decision.

The obligations of exporting Parties under this paragraph shall apply with effect from the expiration of a period of six months from the date on which the Secretariat first informs the Parties, in accordance with paragraph 10 of Article 10, that a Party has failed to transmit a response or has transmitted an interim response that does not contain an interim decision, and shall apply for one year.

Article 12

Export notification

1. Where a chemical that is banned or severely restricted by a Party is exported from its territory, that Party shall provide an export notification to the importing Party. The export notification shall include the information set out in Annex V.

2. The export notification shall be provided for that chemical prior to the first export following adoption of the corresponding final regulatory action. Thereafter, the export notification shall be provided before the first export in any calendar year. The requirement to notify before export may be waived by the designated national authority of the importing Party.

3. An exporting Party shall provide an updated export notification after it has adopted a final regulatory action that results in a major change concerning the ban or severe restriction of that chemical.

4. The importing Party shall acknowledge receipt of the first export notification received after the adoption of the final regulatory action. If the exporting Party does not receive the acknowledgement within thirty days of the dispatch of the export notification, it shall submit a second notification. The exporting

Party shall make reasonable efforts to ensure that the importing Party receives the second notification.

5. The obligations of a Party set out in paragraph 1 shall cease when:

(a) The chemical has been listed in Annex III;

(b) The importing Party has provided a response for the chemical to the Secretariat in accordance with paragraph 2 of Article 10; and

(c) The Secretariat has distributed the response to the Parties in accordance with paragraph 10 of Article 10.

ARTICLE 13

Information to accompany exported chemicals

1. The Conference of the Parties shall encourage the World Customs Organization to assign specific Harmonized System customs codes to the individual chemicals or groups of chemicals listed in Annex III, as appropriate. Each Party shall require that, whenever a code has been assigned to such a chemical, the shipping document for that chemical bears the code when exported.

2. Without prejudice to any requirements of the importing Party, each Party shall require that both chemicals listed in Annex III and chemicals banned or severely restricted in its territory are, when exported, subject to labelling requirements that ensure adequate availability of information with regard to risks and/or hazards to human health or the environment, taking into account relevant international standards.

3. Without prejudice to any requirements of the importing Party, each Party may require that chemicals subject to environmental or health labelling requirements in its territory are, when exported, subject to labelling requirements that ensure adequate availability of information with regard to risks and/or hazards to human health or the environment, taking into account relevant international standards.

4. With respect to the chemicals referred to in paragraph 2 that are to be used for occupational purposes, each exporting Party shall require that a safety data

sheet that follows an internationally recognized format, setting out the most up-to-date information available, is sent to each importer.

5. The information on the label and on the safety data sheet should, as far as practicable, be given in one or more of the official languages of the importing Party.

ARTICLE 14

Information exchange

1. Each Party shall, as appropriate and in accordance with the objective of this Convention, facilitate:

(a) The exchange of scientific, technical, economic and legal information concerning the chemicals within the scope of this Convention, including toxicological, ecotoxicological and safety information;

(b) The provision of publicly available information on domestic regulatory actions relevant to the objectives of this Convention; and

(c) The provision of information to other Parties, directly or through the Secretariat, on domestic regulatory actions that substantially restrict one or more uses of the chemical, as appropriate.

2. Parties that exchange information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

3. The following information shall not be regarded as confidential for the purposes of this Convention:

(a) The information referred to in Annexes I and IV, submitted pursuant to Articles 5 and 6 respectively;

(b) The information contained in the safety data sheet referred to in paragraph 4 of Article 13;

(c) The expiry date of the chemical;

(d) Information on precautionary measures, including hazard classification, the nature of the risk and the relevant safety advice; and

(e) The summary results of the toxicological and ecotoxicological tests.

4. The production date of the chemical shall generally not be considered confidential for the purposes of this Convention.

5. Any Party requiring information on transit movements through its territory of chemicals listed in Annex III may report its need to the Secretariat, which shall inform all Parties accordingly.

ARTICLE 15

Implementation of the Convention

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish and strengthen its national infrastructures and institutions for the effective implementation of this Convention. These measures may include, as required, the adoption or amendment of national legislative or administrative measures and may also include:

(a) The establishment of national registers and databases including safety information for chemicals;

(b) The encouragement of initiatives by industry to promote chemical safety; and

(c) The promotion of voluntary agreements, taking into consideration the provisions of Article 16.

2. Each Party shall ensure, to the extent practicable, that the public has appropriate access to information on chemical handling and accident management and on alternatives that are safer for human health or the environment than the chemicals listed in Annex III.

3. The Parties agree to cooperate, directly or, where appropriate, through competent international organizations, in the implementation of this Convention at the subregional, regional and global levels.

4. Nothing in this Convention shall be interpreted as restricting the right of the Parties to take action that is more stringently protective of human health and the environment than that called for in this Convention, provided that such action is consistent with the provisions of this Convention and is in accordance with international law.

TEXT

ARTICLE 16

Technical assistance

The Parties shall, taking into account in particular the needs of developing countries and countries with economies in transition, cooperate in promoting technical assistance for the development of the infrastructure and the capacity necessary to manage chemicals to enable implementation of this Convention. Parties with more advanced programmes for regulating chemicals should provide technical assistance, including training, to other Parties in developing their infrastructure and capacity to manage chemicals throughout their life-cycle.

ARTICLE 17

Non-Compliance

The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, develop and approve procedures and institutional mechanisms for determining non-compliance with the provisions of this Convention and for treatment of Parties found to be in non-compliance.

ARTICLE 18

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of UNEP and the Director-General of FAO, acting jointly, no later than one year after the entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be determined by the Conference.

3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party provided that it is supported by at least one third of the Parties.

4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.

5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by the Convention and, to this end, shall:

(a) Establish, further to the requirements of paragraph 6 below, such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of the Convention;

(b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies; and

(c) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of the Convention.

6. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, establish a subsidiary body, to be called the Chemical Review Committee, for the purposes of performing the functions assigned to that Committee by this Convention. In this regard:

(a) The members of the Chemical Review Committee shall be appointed by the Conference of the Parties. Membership of the Committee shall consist of a limited number of government-designated experts in chemicals management. The members of the Committee shall be appointed on the basis of equitable geographical distribution, including ensuring a balance between developed and developing Parties;

(b) The Conference of the Parties shall decide on the terms of reference, organization and operation of the Committee;

(c) The Committee shall make every effort to make its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no consensus reached, such recommendation shall as a last resort be adopted by a two-thirds majority vote of the members present and voting.

7. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or

non-governmental, qualified in matters covered by the Convention, and which has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object.The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

ARTICLE 19

Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Secretariat shall be:

(a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;

(b) To facilitate assistance to the Parties, particularly developing Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;

(c) To ensure the necessary coordination with the secretariats of other relevant international bodies;

(d) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(e) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The secretariat functions for this Convention shall be performed jointly by the Executive Director of UNEP and the Director-General of FAO, subject to such arrangements as shall be agreed between them and approved by the Conference of the Parties.

4. The Conference of the Parties may decide, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other competent international organizations, should it find that the Secretariat is not functioning as intended.

ARTICLE 20

Settlement of disputes

1. Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, with respect to any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Arbitration in accordance with procedures to be adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable; and

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the parties to the dispute otherwise agree.

6. If the parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2, and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The conciliation commission shall render a report with recommendations. Additional procedures relating to the conciliation commission shall be included in an annex to be

adopted by the Conference of the Parties no later than the second meeting of the Conference.

ARTICLE 21

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.

4. The amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.

5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three fourths of the Parties. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

ARTICLE 22

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at

the same time a reference to any annexes thereto.

2. Annexes shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.

3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:

(a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1, 2 and 3 of Article 21;

(b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication of the adoption of the additional annex by the Depositary. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time withdraw a previous notification of non-acceptance in respect of an additional annex and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c) below; and

(c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification in accordance with the provisions of subparagraph (b) above.

4. Except in the case of Annex III, the proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention.

5. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of amendments to Annex III:

(a) Amendments to Annex III shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in Articles 5 to 9 and paragraph 2 of Article 21;

(b) The Conference of the Parties shall take its decisions on adoption by consensus;

(c) A decision to amend Annex III shall forthwith be communicated to the Parties by the Depositary. The amendment shall enter into force for all Parties on a date to be specified in the decision.

6. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an

amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

ARTICLE 23

Voting

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2 below.

2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

3. For the purposes of this Convention, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

ARTICLE 24

Signature

This Convention shall be open for signature at Rotterdam by all States and regional economic integration organizations on 11 September 1998, and at United Nations Headquarters in New York from 12 September 1998 to 10 September 1999.

ARTICLE 25

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 26

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purpose of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 27

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

TEXT

ARTICLE 28

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

ARTICLE 29

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

ARTICLE 30

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Rotterdam on this tenth day of September, one thousand nine hundred and ninety-eight.

ANNEX I
INFORMATION REQUIREMENTS FOR NOTIFICATIONS MADE PURSUANT TO ARTICLE 5

Notifications shall include:

1. Properties, identification and uses

(a) Common name;

(b) Chemical name according to an internationally recognized nomenclature (for example, International Union of Pure and Applied Chemistry (IUPAC)), where such nomenclature exists;

(c) Trade names and names of preparations;

(d) Code numbers: Chemicals Abstract Service (CAS) number, Harmonized System customs code and other numbers;

(e) Information on hazard classification, where the chemical is subject to classification requirements;

(f) Use or uses of the chemical;

(g) Physico-chemical, toxicological and ecotoxicological properties.

2. Final regulatory action

(a) Information specific to the final regulatory action:
(i) Summary of the final regulatory action;
(ii) Reference to the regulatory document;
(iii) Date of entry into force of the final regulatory action;
(iv) Indication of whether the final regulatory action was taken on the basis of a risk or hazard evaluation and, if so, information on such evaluation, covering a reference to the relevant documentation;
(v) Reasons for the final regulatory action relevant to human health, including the health of consumers and workers, or the environment;
(vi) Summary of the hazards and risks presented by the chemical to human health, including the health of consumers and workers, or the environment and the expected effect of the final regulatory action;

(b) Category or categories where the final regulatory action has been taken, and for each category:
(i) Use or uses prohibited by the final regulatory action;

(ii) Use or uses that remain allowed;

(iii) Estimation, where available, of quantities of the chemical produced, imported, exported and used;

(c) An indication, to the extent possible, of the likely relevance of the final regulatory action to other States and regions;

(d) Other relevant information that may cover:

(i) Assessment of socio-economic effects of the final regulatory action;

(ii) Information on alternatives and their relative risks, where available, such as:

- Integrated pest management strategies;
- Industrial practices and processes, including cleaner technology.

ANNEX II

CRITERIA FOR LISTING BANNED OR SEVERELY RESTRICTED CHEMICALS IN ANNEX III

In reviewing the notifications forwarded by the Secretariat pursuant to paragraph 5 of Article 5, the Chemical Review Committee shall:

(a) Confirm that the final regulatory action has been taken in order to protect human health or the environment;

(b) Establish that the final regulatory action has been taken as a consequence of a risk evaluation. This evaluation shall be based on a review of scientific data in the context of the conditions prevailing in the Party in question. For this purpose, the documentation provided shall demonstrate that:

(i) Data have been generated according to scientifically recognized methods;

(ii) Data reviews have been performed and documented according to generally recognized scientific principles and procedures;

(iii) The final regulatory action was based on a risk evaluation involving prevailing conditions within the Party taking the action;

(c) Consider whether the final regulatory action provides a sufficiently broad basis to merit listing of the chemical in Annex III, by taking into account:

(i) Whether the final regulatory action led, or would be expected to lead, to a significant decrease in the quantity of the chemical used or the number of its uses;

(ii) Whether the final regulatory action led to an actual reduction of risk or would be expected to result in a significant reduction of risk for human health or the environment of the Party that submitted the notification;

(iii) Whether the considerations that led to the final regulatory action being taken are applicable only in a limited geographical area or in other limited circumstances;

(iv) Whether there is evidence of ongoing international trade in the chemical;

(d) Take into account that intentional misuse is not in itself an adequate reason to list a chemical in Annex III.

ANNEX III[1]

CHEMICALS SUBJECT TO THE PRIOR INFORMED CONSENT PROCEDURE

CHEMICAL	RELEVANT CAS NUMBER(S)	CATEGORY
2,4,5-T and its salts and esters	93-76-5	Pesticide
Aldrin	309-00-2	Pesticide
Binapacryl	485-31-4	Pesticide
Captafol	2425-06-1	Pesticide
Chlordane	57-74-9	Pesticide
Chlordimeform	6164-98-3	Pesticide
Chlorobenzilate	510-15-6	Pesticide
DDT	50-29-3	Pesticide
Dieldrin	60-57-1	Pesticide
Dinitro-*ortho*-cresol (DNOC) and its salts (such as ammonium salt, potassium salt and sodium salt)	534-52-1 7980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	Pesticide
Dinoseb and its salts and esters	88-85-7	Pesticide
1,2-dibromoethane (EDB)	106-93-4	Pesticide
Ethylene dichloride	107-06-2	Pesticide
Ethylene oxide	75-21-8	Pesticide
Fluoroacetamide	640-19-7	Pesticide
HCH (mixed isomers)	608-73-1	Pesticide
Heptachlor	76-44-8	Pesticide
Hexachlorobenzene	118-74-1	Pesticide
Lindane	58-89-9	Pesticide
Mercury compounds, including inorganic mercury compounds, alkyl mercury compounds and alkyloxyalkyl and aryl mercury compounds		Pesticide

[1] As amended by the First Meeting of the Conference of the Parties by its decision RC-1/3 of 24 September 2004 and the Fourth Meeting of the Conference of the Parties by its decision RC-4/5 of 31 October 2008.

ROTTERDAM CONVENTION

CHEMICAL	RELEVANT CAS NUMBER(S)	CATEGORY
Monocrotophos	6923-22-4	Pesticide
Parathion	56-38-2	Pesticide
Pentachlorophenol and its salts and esters	87-86-5	Pesticide
Toxaphene	8001-35-2	Pesticide
All tributyltin compounds including: – Tributyltin oxide – Tributyltin fluoride – Tributyltin methacrylate – Tributyltin benzoate – Tributyltin chloride – Tributyltin linoleate – Tributyltin naphthenate	 56-35-9 1983-10-4 2155-70-6 4342-36-3 1461-22-9 24124-25-2 85409-17-2	Pesticide
Dustable powder formulations containing a combination of: – Benomyl at or above 7 per cent, – Carbofuran at or above 10 per cent, – Thiram at or above 15 per cent	 17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	Severely hazardous pesticide formulation
Methamidophos (Soluble liquid formulations of the substance that exceed 600 g active ingredient/l)	10265-92-6	Severely hazardous pesticide formulation
Phosphamidon (Soluble liquid formulations of the substance that exceed 1000 g active ingredient/l)	13171-21-6 (mixture of (E)- and (Z)- isomers) 23783-98-4 ((Z)-isomer) 297-99-4 ((E)-isomer)	Severely hazardous pesticide formulation
Methyl-parathion (emulsifiable concentrates (EC) at or above 19.5% active ingredient and dusts at or above 1.5% active ingredient)	298-00-0	Severely hazardous pesticide formulation
Asbestos: – Actinolite – Anthophyllite – Amosite – Crocidolite – Tremolite	 77536-66-4 77536-67-5 12172-73-5 12001-28-4 77536-68-6	Industrial Industrial Industrial Industrial Industrial

ANNEXES

CHEMICAL	RELEVANT CAS NUMBER(S)*	CATEGORY
Polybrominated biphenyls (PBB)	[illegible]	Industrial
Polychlorinated biphenyls (PCB)	[illegible]	Industrial
Polychlorinated terphenyls (PCT)	[illegible]	Industrial
Tetraethyl lead	[illegible]	Industrial
Tetramethyl lead	[illegible]	Industrial
Tris (2,3-dibromopropyl) phosphate	[illegible]	Industrial

* Only the CAS numbers of parent compounds are listed. For a list of other relevant CAS numbers, reference may be made to the relevant decision guidance document.

ANNEX IV
INFORMATION AND CRITERIA FOR LISTING SEVERELY HAZARDOUS PESTICIDE FORMULATIONS IN ANNEX III

Part 1. Documentation required from a proposing Party

Proposals submitted pursuant to paragraph 1 of Article 6 shall include adequate documentation containing the following information:

(a) Name of the hazardous pesticide formulation;

(b) Name of the active ingredient or ingredients in the formulation;

(c) Relative amount of each active ingredient in the formulation;

(d) Type of formulation;

(e) Trade names and names of the producers, if available;

(f) Common and recognized patterns of use of the formulation within the proposing Party;

(g) A clear description of incidents related to the problem, including the adverse effects and the way in which the formulation was used;

(h) Any regulatory, administrative or other measure taken, or intended to be taken, by the proposing Party in response to such incidents.

Part 2. Information to be collected by the Secretariat

Pursuant to paragraph 3 of Article 6, the Secretariat shall collect relevant information relating to the formulation, including:

(a) The physico-chemical, toxicological and ecotoxicological properties of the formulation;

(b) The existence of handling or applicator restrictions in other States;

(c) Information on incidents related to the formulation in other States;

(d) Information submitted by other Parties, international organizations, non-governmental organizations or other relevant sources, whether national or international;

(e) Risk and/or hazard evaluations, where available;

(f) indications, if available, of the extent of use of the formulation, such as the number of registrations or production or sales quantity;

(g) Other formulations of the pesticide in question, and incidents, if any, relating to these formulations;

(h) Alternative pest-control practices;

(i) Other information which the Chemical Review Committee may identify as relevant.

Part 3. Criteria for listing severely hazardous pesticide formulations in Annex III

In reviewing the proposals forwarded by the Secretariat pursuant to paragraph 5 of Article 6, the Chemical Review Committee shall take into account:

(a) The reliability of the evidence indicating that use of the formulation, in accordance with common or recognized practices within the proposing Party, resulted in the reported incidents;

(b) The relevance of such incidents to other States with similar climate, conditions and patterns of use of the formulation;

(c) The existence of handling or applicator restrictions involving technology or techniques that may not be reasonably or widely applied in States lacking the necessary infrastructure;

(d) The significance of reported effects in relation to the quantity of the formulation used;

(e) That intentional misuse is not in itself an adequate reason to list a formulation in Annex III.

ANNEX V

INFORMATION REQUIREMENTS FOR EXPORT NOTIFICATION

1. Export notifications shall contain the following information:

(a) Name and address of the relevant designated national authorities of the exporting Party and the importing Party;

(b) Expected date of export to the importing Party;

(c) Name of the banned or severely restricted chemical and a summary of the information specified in Annex I that is to be provided to the Secretariat in accordance with Article 5. Where more than one such chemical is included in a mixture or preparation, such information shall be provided for each chemical;

(d) A statement indicating, if known, the foreseen category of the chemical and its foreseen use within that category in the importing Party;

(e) Information on precautionary measures to reduce exposure to, and emission of, the chemical;

(f) In the case of a mixture or a preparation, the concentration of the banned or severely restricted chemical or chemicals in question;

(g) Name and the address of the importer;

(h) Any additional information that is readily available to the relevant designated national authority of the exporting Party that would be of assistance to the designated national authority of the importing Party;

2. In addition to the information referred to in paragraph 1, the exporting Party shall provide such further information specified in Annex I as may be requested by the importing Party.

ANNEX VI[2]
SETTLEMENTS OF DISPUTES

A. Rules on arbitration

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of article 20 of the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade shall be as follows:

ARTICLE 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with article 20 of the Convention by written notification addressed to the other Party to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of the claim, together with any supporting documents, and shall state the subject matter for arbitration including, in particular, the articles of the Convention the interpretation or application of which are at issue.

2. The claimant Party shall notify the secretariat that the Parties are referring a dispute to arbitration pursuant to article 20. The written notification of the claimant Party shall be accompanied by the statement of claim and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

ARTICLE 2

1. In disputes between two Parties, an Arbitral Tribunal shall be established. It shall consist of three members.

2. Each of the Parties to the dispute shall appoint an arbitrator and the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator, who shall be the President of the Tribunal. The President of the Tribunal shall not be a national of one of the Parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of one of these Parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

[2] Adopted by the First Meeting of the Conference of the Parties by its decision RC-1/11 of 24 September 2004.

3. In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement.

4. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

5. If the Parties do not agree on the subject matter of the dispute before the President of the Arbitral Tribunal is designated, the Arbitral Tribunal shall determine the subject matter.

Article 3

1. If one of the Parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent Party receives the notification of the arbitration, the other Party may inform the Secretary-General of the United Nations who shall make the designation within a further two-month period.

2. If the President of the Arbitral Tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a Party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The Arbitral Tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of the Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute agree otherwise, the Arbitral Tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The Arbitral Tribunal may, at the request of one of the Parties, recommend essential interim measures of protection.

ANNEXES

ARTICLE 7

The Parties to the dispute shall facilitate the work of the Arbitral Tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

(a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and

(b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

ARTICLE 8

The Parties and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the Arbitral Tribunal.

ARTICLE 9

Unless the Arbitral Tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the Tribunal shall be borne by the Parties to the dispute in equal shares. The Tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the Parties.

ARTICLE 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute which may be affected by the decision in the case, may intervene in the proceedings with the consent of the Arbitral Tribunal.

ARTICLE 11

The Arbitral Tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

ARTICLE 12

Decisions of the Arbitral Tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

ARTICLE 13

1. If one of the Parties to the dispute does not appear before the Arbitral Tribunal or fails to defend its case, the other Party may request the Tribunal to continue the proceedings and to render its decision. Absence of a Party or failure of a Party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.

2. Before rendering its final decision, the Arbitral Tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

ARTICLE 14

The Arbitral Tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period which should not exceed five more months.

ARTICLE 15

The final decision of the Arbitral Tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the Tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

ARTICLE 16

The award shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of the Convention given by the award shall also be binding upon a Party intervening under article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The award shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

ARTICLE 17

Any controversy which may arise between those bound by the final decision in accordance with article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that decision, may be submitted by any of them for decision to the Arbitral Tribunal which rendered it.

B. Rules on conciliation

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of article 20 of the Convention shall be as follows.

ARTICLE 1

1. A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission in consequence of paragraph 6 of article 20 shall be addressed in writing to the Secretariat. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

2. The conciliation commission shall, unless the parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

ARTICLE 2

In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their members of the commission jointly by agreement.

ARTICLE 3

If any appointments by the parties are not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in article 1, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by a party, make those appointments within a further two-month period.

ARTICLE 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the fourth member of the commission being appointed, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by a party, designate the President within a further two-month period.

ARTICLE 5

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, determine its own rules of procedure.

2. The parties and members of the commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 6

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 7

The conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute within twelve months of being established, which the parties shall consider in good faith.

Article 8

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 9

The costs of the Commission shall be borne by the parties to the dispute in shares agreed by them. The Commission shall keep the record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.